

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 80

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

12 martie 2011

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
---------------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 80/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 72, 5.3.2011	1
--------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 80/02	Cauza C-382/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 ianuarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — Austria) — Michael Neukirchinger/Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen (Transport aerian — Licență pentru organizarea de zboruri comerciale cu balonul — Articolul 12 CE — Condiție privind reședința sau sediul social — Sancțiuni administrative)	2
--------------	---	---

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2011/C 80/03	Cauza C-90/09 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 ianuarie 2011 — General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Sectorul produselor chimice pentru tratarea cauciucului — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Grup de întreprinderi — Răspunderea solidară a unei societăți-mamă pentru încălcările normelor de concurență săvârșite de filialele sale — Imputare societății-mamă aflate la conducerea grupului)	2
2011/C 80/04	Cauza C-155/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 12 CE, 18 CE, 39 CE și 43 CE — Articolele 4, 28 și 31 din Acordul privind Spațiul Economic European — Legislație fiscală — Condiții de scutire de impozitul pe transferuri la prima cumpărare a unui bun imobil — Scutire rezervată numai rezidenților pe teritoriul național, precum și resortisanților de origine greacă care nu sunt rezidenți pe acest teritoriu la data cumpărării)	3
2011/C 80/05	Cauza C-168/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 ianuarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Milano) — Flos SpA/Semeraro Casa e Famiglia SpA (Proprietate industrială și comercială — Directiva 98/71/CE — Protecția juridică a desenelor și modelelor industriale — Articolul 17 — Obligația de cumulare a protecției desenelor sau modelelor industriale cu protecția dreptului de autor — Legislație națională care exclude sau face inopozabilă pentru o anumită perioadă protecția prin dreptul de autor pentru desenele sau modelele industriale intrate în domeniul public înainte de intrarea în vigoare a acesteia — Principiul protecției încrederii legitime)	4
2011/C 80/06	Cauza C-463/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 ianuarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha — Spania) — CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa (Politică socială — Directiva 2001/23/CE — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Noțiunea „transfer” — Servicii de curățenie — Activitate asigurată în mod direct de o comună prin recrutarea de personal nou)	4
2011/C 80/07	Cauza C-489/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 ianuarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Beroep te Gent — Belgia) — Vandoorne NV/Belgische Staat [A șasea directivă TVA — Articolul 11 secțiunea C alineatul (1) și articolul 27 alineatele (1) și (5) — Bază de impozitare — Măsuri de simplificare — Tutun prelucrat — Timbre fiscale — Colectare unică a TVA-ului la sursă — Furnizor intermediar — Neplata totală sau parțială a prețului — Refuz de restituire a TVA-ului]	5
2011/C 80/08	Cauza C-490/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 49 CE — Libera prestare a serviciilor — Nerambursarea cheltuielilor aferente analizelor și examenelor de laborator efectuate în alte state membre decât Marele Ducat al Luxemburgului — Reglementare națională care nu prevede acoperirea acestora sub forma rambursării cheltuielilor efectuate pentru astfel de analize și de examene — Reglementare națională care condiționează acoperirea serviciilor de îngrijire a sănătății de respectarea cerințelor prevăzute de această reglementare)	5
2011/C 80/09	Cauza C-92/10 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 ianuarie 2011 — Media-Saturn-Holding GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (Recurs — Marcă comunitară — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar și compusă din elemente lipsite în mod izolat de caracter distinctiv — Semnul figurativ „BEST BUY”)	6

2011/C 80/10	Cauza C-559/08 P: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 16 septembrie 2010 — Deepak Rajani (Dear!Net Online)/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Artoz-Papier AG (Recurs — Marcă comunitară — Marca verbală ATOZ — Opoziție a titularului mărcii internaționale verbale ARTOZ — Refuz de înregistrare)	6
2011/C 80/11	Cauza C-342/09 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 27 octombrie 2010 — Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, cu sediul la Gallecs [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) — Marca figurativă Gallecs — Opoziția titularului mărcilor figurative naționale GALLO, GALLO AZEITE NOVO și Azeite Novo, precum și a mărcii figurative comunitare GALLO — Respingerea opoziției — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat]	7
2011/C 80/12	Cauza C-459/09 P: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 16 septembrie 2010 — Dominio de la Vega, SL/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Ambrosio Velasco SA [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative DOMINIO DE LA VEGA — Marcă comunitară figurativă anterioară PALACIO DE LA VEGA — Existența unui risc de confuzie într-o parte a teritoriului Uniunii — Aprecierea similitudinii între mărci — Element dominant]	7
2011/C 80/13	Cauza C-487/09: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 6 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Inmogolf SA/Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia [Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 69/335/CEE — Taxe indirecte — Acumulări de capital — Cesiuni de valori mobiliare — Capital social constituit în majoritate din imobile]	8
2011/C 80/14	Cauza C-532/09 P: Ordonanța Curții din 4 octombrie 2010 — Vladimir Ivanov/Comisia Europeană (Recurs — Acțiune în răspundere extracontractuală — Pierderea unei oportunități de a fi recrutat — Rezerva abuzului de procedură — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)	8
2011/C 80/15	Cauzele conexe C-74/10 P și C-75/10 P: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 29 septembrie 2010 — European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)/Comisia Europeană (Recurs — Articolul 19 din Statutul Curții — Reprezentarea unei părți de către un avocat care nu are calitatea de terț — Inadmisibilitate vădită)	9
2011/C 80/16	Cauza C-84/10 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 22 octombrie 2010 — Longevity Health Products, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Merck KGaA [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul alineatul (1) litera (b) — Semnul verbal „Kids Vits” — Opoziția titularului mărcii verbale comunitare VITS4KIDS — Nivelul atenției publicului relevant — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Dreptul de a fi ascultat]	9
2011/C 80/17	Cauza C-290/10 P: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 9 septembrie 2010 — Franssons Verksstäder AB/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Lindner Recyclingtech GmbH [Recurs — Acțiune formulată la Tribunal prin care se urmărește anularea unei decizii a Camerei a treia de recurs a OAPI — Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Termen de introducere a acțiunii — Inadmisibilitate pentru cauză de tardivitate — Recurs vădit nefondat]	9

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 80/18	Cauza C-513/10 P: Recurs introdus la 14 octombrie 2010 de Dimitris Platis împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 30 septembrie 2010 în cauza T-311/10, Dimitris Platis/Consiliul și Grecia	10
2011/C 80/19	Cauza C-587/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 15 decembrie 2010 — Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR)/Finanzamt Plauen; intervenient: Bundesministerium der Finanzen	10
2011/C 80/20	Cauza C-594/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 17 decembrie 2010 — T.G. van Laarhoven/Staatssecretaris van Financiën	10
2011/C 80/21	Cauza C-600/10: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania	11
2011/C 80/22	Cauza C-603/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Upravno sodišče Republike Slovenije (Republica Slovenia) la 21 decembrie 2010 — Pelati doo/Republica Slovenia	12
2011/C 80/23	Cauza C-613/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Italia) la 30 decembrie 2010 — Danilo Debiasi/Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma	12
2011/C 80/24	Cauza C-622/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) la 22 decembrie 2010 — Rémi Paquot/État belge — SPF Finances	12
2011/C 80/25	Cauza C-623/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) la 22 decembrie 2010 — Adrien Daxhelet/État belge — SPF Finances	13
2011/C 80/26	Cauza C-7/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Palermo (Italia) la 5 ianuarie 2011 — Procedură penală împotriva lui Fabio Caronna	14
2011/C 80/27	Cauza C-12/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Dublin Metropolitan District Court (Irlanda) la 10 ianuarie 2011 — Danise McDonagh/Ryanair Ltd	14
2011/C 80/28	Cauza C-14/11 P: Recurs introdus la 11 ianuarie 2011 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 27 octombrie 2010 în cauza T-24/05, Alliance One International, Inc. (fostă Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd/Comisia Europeană	15
2011/C 80/29	Cauza C-20/11: Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Polonă	15
2011/C 80/30	Cauza C-22/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 17 ianuarie 2011 — Finnair Oyj/Timyy Lassoooy	15
2011/C 80/31	Cauza C-37/11: Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Cehă	16

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 80/32	Cauza C-455/09: Ordonanța președintelui Curții din 22 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă	17
2011/C 80/33	Cauza C-525/09: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 28 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Portugheză	17
Tribunalul		
2011/C 80/34	Cauza T-437/09: Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2011 — Oyster Cosmetics/OAPI — Kadabell (Oyster cosmetics) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Oyster cosmetics — Marca comunitară figurativă anterioară Kadus oystra AUTO STOP PROTECTION — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	18
2011/C 80/35	Cauza T-54/07: Ordonanța Tribunalului din 21 ianuarie 2011 — Vtesse Networks/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Telecomunicații — Impozit pe cădiri în Regatul Unit — Decizie prin care se constată că măsura în cauză nu constituie un ajutor — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”)	18
2011/C 80/36	Cauza T-586/10: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2010 — Aktieselskabet af 21. november 2001/OAPI — Parfums Givenchy (only givenchy)	19
2011/C 80/37	Cauza T-592/10: Acțiune introdusă la 27 decembrie 2010 — El Corte Inglés/OAPI — Technisynthese (BTS)	19
2011/C 80/38	Cauza T-593/10: Acțiune introdusă la 29 decembrie 2010 — El Corte Inglés/OAPI — Ruan (B)	20
2011/C 80/39	Cauza T-596/10: Acțiune introdusă la 28 decembrie 2010 — Almunia Textil/OAPI — FIBA Europe (EuroBasket)	20
2011/C 80/40	Cauza T-597/10: Acțiune introdusă la 27 decembrie 2010 — Biodes/OAPI — Manasul International (BIESUL)	21
2011/C 80/41	Cauza T-598/10: Acțiune introdusă la 27 decembrie 2010 — Biodes/OAPI — Manasul International (LINEASUL)	21
2011/C 80/42	Cauza T-14/11: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2011 — Timab Industries și CFPR/Comisia	22
2011/C 80/43	Cauza T-23/11: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2011 — El Corte Inglés/OAPI — BA&SH (ba&sh)	22
2011/C 80/44	Cauza T-24/11: Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2011 — Bank Refah Kargaran/Consiliul	23

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 80/45	Cauza T-25/11: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2011 — Germans Boada/OAPI (Forma unei mașini de tăiat ceramică)	23
2011/C 80/46	Cauza T-29/11: Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2011 — Technische Universität Dresden/Comisia	23
2011/C 80/47	Cauza T-33/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Peeters Landbouwmachines/OAPI — Fors MW (BIGAB)	24
2011/C 80/48	Cauza T-34/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Canon Europa/Comisia	24
2011/C 80/49	Cauza T-35/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Kyocera Mita Europe/Comisia	25
2011/C 80/50	Cauza T-36/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Japan Airlines/Comisia	25
2011/C 80/51	Cauza T-39/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Cargolux Airlines/Comisia	26
2011/C 80/52	Cauza T-40/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Lan Airlines și Lan Cargo/Comisia	27
2011/C 80/53	Cauza T-42/11: Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2011 — Universal/Comisia	28
2011/C 80/54	Cauza T-44/11: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2011 — Italia/Comisia	29
2011/C 80/55	Cauza T-45/11: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2011 — Italia/Comisia	30
2011/C 80/56	Cauza T-46/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Deutsche Lufthansa și alții/Comisia	31
2011/C 80/57	Cauza T-48/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — British Airways/Comisia	32
2011/C 80/58	Cauza T-54/11: Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2011 — Spania/Comisia	33
2011/C 80/59	Cauza T-57/11: Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2011 — Castelnou Energía/Comisia	33
2011/C 80/60	Cauza T-399/07: Ordonanța Tribunalului din 25 ianuarie 2011 — Basell Polyolefine/Comisia	34

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

*(2011/C 80/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 72, 5.3.2011

Publicații anterioare

JO C 63, 26.2.2011

JO C 55, 19.2.2011

JO C 46, 12.2.2011

JO C 38, 5.2.2011

JO C 30, 29.1.2011

JO C 13, 15.1.2011

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 ianuarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — Austria) — Michael Neukirchinger/Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(Cauza C-382/08) ⁽¹⁾

(Transport aerian — Licență pentru organizarea de zboruri comerciale cu balonul — Articolul 12 CE — Condiție privind reședința sau sediul social — Sancțiuni administrative)

(2011/C 80/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Michael Neukirchinger

Pârât: Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — Interpretarea articolului 49 și următoarele din Tratatul CE — Reglementare națională care interzice, sub sancțiuni administrative, organizarea de zboruri comerciale cu balonul în lipsa unei licențe naționale, a cărei eliberare este supusă condiției de a avea o reședință sau un sediu social pe teritoriul național

Dispozitivul

Articolul 12 CE se opune unei reglementări a unui stat membru, precum cea în cauză în acțiunea principală, care, în vederea organizării în acest stat membru de zboruri cu balonul, cu aplicarea unor sancțiuni administrative în caz de nerespectare a acestei reglementări,

— impune unei persoane cu reședința sau cu sediul în alt stat membru, care deține în acest al doilea stat membru o licență pentru organizarea de zboruri comerciale cu balonul, să aibă o reședință sau un sediu social în primul stat membru și

— obligă aceeași persoană să obțină o nouă licență fără să se ia în considerare în mod corespunzător faptul că, în esență, condițiile de acordare sunt aceleași cu cele ale licenței care i-a fost deja acordată în al doilea stat membru.

⁽¹⁾ JO C 285, 8.11.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 ianuarie 2011 — General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA/Comisia Europeană

(Cauza C-90/09 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Sectorul produselor chimice pentru tratarea cauciucului — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Grup de întreprinderi — Răspunderea solidară a unei societăți-mamă pentru încălcările normelor de concurență săvârșite de filialele sale — Imputare societății-mamă aflate la conducerea grupului)

(2011/C 80/03)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurente: General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA (reprezentanți: J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate și J. Jiménez-Laiglesia Oñate, abogados)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și E. Gippini Fournier, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șasea) din 18 decembrie 2008, General Química și alții/Comisia (T-85/06), prin care Tribunalul a respins cererea de anulare în parte a Deciziei 2006/902/CE a Comisiei din 21 decembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81[CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE împotriva Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Co. Inc. (ex-Uniroyal Chemical Co. Inc.), Crompton

Europe Ltd, Chemtura Corp. (ex-Crompton Corp.), General Química, SA, Repsol Química, SA și Repsol YPF, SA (cauza COMP/F/C.38.443 — Produse chimice pentru tratarea cauciucului) (JO 2006, L 353, p. 50), precum și, în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantelor

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 18 decembrie 2008, General Química și alții/Comisia (T-85/06), în măsura în care respinge acțiunea formulată de General Química SA, de Repsol Química SA și de Repsol YPF SA având ca obiect anularea Deciziei 2006/902/CE a Comisiei din 21 decembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE împotriva Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Company Inc. (fostă Uniroyal Chemical Company Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corporation (fostă Crompton Corporation), General Química SA, Repsol Química SA și Repsol YPF SA (Cazul COMP/F/C.38.443 — Produse chimice pentru tratarea cauciucului), întrucât, pe de o parte, Tribunalul nu a expus motivele reținute în susținerea concluziei potrivit căreia comunicarea Repsol Química SA prin care se ordonă General Química SA să înceteze orice practică ce poate constitui o încălcare a normelor de concurență era suficientă în sine să dovedească faptul că Repsol Química SA exercita o influență decisivă asupra politicii General Química SA, nu numai pe piață, ci și în ceea ce privește comportamentul ilicit care face obiectul Deciziei 2006/902, și, întrucât, pe de altă parte, Tribunalul a omis să examineze în mod concret elementele prezentate de General Química SA, de Repsol Química SA și de Repsol YPF SA pentru a demonstra autonomia General Química SA în stabilirea și în punerea în aplicare a politicii sale comerciale.

2. Respinge în rest recursul.

3. Respinge acțiunea formulată de General Química SA, de Repsol Química SA și de Repsol YPF SA la Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene.

4. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente prezentei proceduri, iar General Química SA, Repsol Química SA, precum și Repsol YPF SA sunt obligate la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță.

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-155/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 12 CE, 18 CE, 39 CE și 43 CE — Articolele 4, 28 și 31 din Acordul privind Spațiul Economic European — Legislație fiscală — Condiții de scutire de impozitul pe transferuri la prima cumpărare a unui bun imobil — Scutire rezervată numai rezidenților pe teritoriul național, precum și resortisanților de origine greacă care nu sunt rezidenți pe acest teritoriu la data cumpărării)

(2011/C 80/04)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și D. Triantafyllou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos și V. Karra, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 18 CE, 39 CE și 43 CE — Scutire de impozitul pe transferul proprietăților imobiliare la cumpărarea primului bun imobil — Scutire numai pentru persoanele care au deja reședința în țară, precum și pentru cetățenii greci nerezidenți în Grecia la momentul cumpărării

Dispozitivul

1. Republica Elenă:

— prin scutirea de impozitul pe transferul bunurilor imobile, în temeiul articolului 1 alineatul 1 și alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980, numai a persoanelor cu reședința permanentă pe teritoriul național, în timp ce nerezidenții care au intenția de a se stabili pe acest teritoriu în viitor nu sunt scutiți de acest impozit, și

— prin scutirea de același impozit, în anumite condiții, numai a resortisanților greci sau a persoanelor de origine greacă la achiziționarea unei prime locuințe pe teritoriul național,

nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin potrivit articolelor 12 CE, 18 CE, 39 CE și 43 CE, precum și articolelor 4, 28 și 31 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.

2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 167, 18.7.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 ianuarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Milano) — Flos SpA/Semeraro Casa e Famiglia SpA

(Cauza C-168/09) ⁽¹⁾

(Proprietate industrială și comercială — Directiva 98/71/CE — Protecția juridică a desenelor și modelelor industriale — Articolul 17 — Obligația de cumulare a protecției desenelor sau modelelor industriale cu protecția dreptului de autor — Legislație națională care exclude sau face inopozabilă pentru o anumită perioadă protecția prin dreptul de autor pentru desenele sau modelele industriale intrate în domeniul public înainte de intrarea în vigoare a acesteia — Principiul protecției încrederii legitime)

(2011/C 80/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Milano

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Flos SpA

Pârâtă: Semeraro Casa e Famiglia SpA

în prezență: Assoluce — Associazione nazionale delle Imprese degli Apparecchi di Illuminazione

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Milano — Interpretarea articolelor 17 și 19 din Directiva 98/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind protecția juridică a desenelor și modelelor industriale — Legislație națională care a transpus directiva introducând protecția dreptului de autor pentru desene sau modele industriale — Posibilitatea unui stat membru de a extinde condițiile de acordare a acestei protecții

Dispozitivul

1. Articolul 17 din Directiva 98/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind protecția juridică a desenelor și modelelor industriale trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care exclude de la protecția prin dreptul de autor acordată de acest stat membru desenele sau modelele industriale care au făcut obiectul înregistrării pentru sau într-un stat membru și care au intrat în domeniul public anterior datei de intrare în vigoare a acestei reglementări, deși acestea îndeplineau toate condițiile necesare pentru a beneficia de o astfel de protecție.

2. Articolul 17 din Directiva 98/71 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care exclude, fie pentru o perioadă importantă de 10 ani, fie în totalitate, de la protecția prin dreptul de autor desenele sau modelele industriale care, deși îndeplineau toate condițiile necesare pentru a beneficia de această protecție, au intrat în domeniul public anterior datei de intrare în vigoare a acestei reglementări, în privința oricărui terț care a fabricat și a comercializat pe teritoriul național produse realizate după aceste desene și modele industriale, indiferent de data la care aceste acte au fost efectuate.

⁽¹⁾ JO C 167, 18.7.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 ianuarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha — Spania) — CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa

(Cauza C-463/09) ⁽¹⁾

(Politică socială — Directiva 2001/23/CE — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Noțiunea „transfer” — Servicii de curățenie — Activitate asigurată în mod direct de o comună prin recrutarea de personal nou)

(2011/C 80/06)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: CLECE, S.A.

Pârâte: María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha — Interpretarea articolului 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20) — Domeniu de aplicare — Preluarea de către o comună, acționând în calitate de autoritate publică, a serviciului de curățenie a unei clădiri publice

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că aceasta din urmă nu se aplică unei situații în care o comună, care încredința unei întreprinderi private serviciile de curățenie a localurilor sale, decide să rezilieze contractul încheiat cu aceasta și să efectueze ea însăși activitatea de curățenie în respectivele localuri prin angajarea în acest scop de personal nou.

(¹) JO C 63, 13.3.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 ianuarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Beroep te Gent — Belgia) — Vandoorne NV/Belgische Staat

(Cauza C-489/09) (¹)

[A șasea directivă TVA — Articolul 11 secțiunea C alineatul (1) și articolul 27 alineatele (1) și (5) — Bază de impozitare — Măsuri de simplificare — Tutun prelucrat — Timbre fiscale — Colectare unică a TVA-ului la sursă — Furnizor intermediar — Neplata totală sau parțială a prețului — Refuz de restituire a TVA-ului]

(2011/C 80/07)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Beroep te Gent

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Vandoorne NV

Pârât: Belgische Staat

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van Beroep te Gent (Belgia) — Interpretarea articolului 11 secțiunea C alineatul (1) și a articolului 27 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Măsuri de simplificare — Legislație națională care prevede pentru tutunul prelucrat importat, dobândit sau produs pe teritoriul național o percepere la sursă a TVA-ului cu excluderea unei reduceri a bazei de impozitare pentru contribuabilii care au achitat taxa pe aceste produse

Dispozitivul

Articolul 11 secțiunea C alineatul (1) și articolul 27 alineatele (1) și (5) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/7/CE a Consiliului din 20 ianuarie 2004, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale, precum cea în discuție în acțiunea principală, care, prevăzând, în vederea simplificării procedurii de colectare a taxei pe valoarea adăugată și a combaterii fraudei sau a evaziunii fiscale în ceea ce privește produsele din tutun prelucrat, perceperea acestei taxe prin intermediul timbrei fiscale, o singură dată și la sursă de la producătorul sau de la importatorul acestor produse, exclude dreptul furnizorilor intermediari care intervin ulterior în lanțul livrărilor succesive de a obține restituirea taxei pe valoarea adăugată în caz de neplată de către cumpărător a prețului produselor menționate.

(¹) JO C 37, 13.2.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-490/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 49 CE — Libera prestare a serviciilor — Nerambursarea cheltuielilor aferente analizelor și examenelor de laborator efectuate în alte state membre decât Marele Ducat al Luxemburgului — Reglementare națională care nu prevede acoperirea acestora sub forma rambursării cheltuielilor efectuate pentru astfel de analize și de examene — Reglementare națională care condiționează acoperirea serviciilor de îngrijire a sănătății de respectarea cerințelor prevăzute de această reglementare)

(2011/C 80/08)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Rozet și E. Traversa, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: C. Schiltz, agent, A. Rodesch, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 49 CE (articolul 56 TFUE) — Restricție la libera prestare a serviciilor — Dispoziții naționale care exclud rambursarea analizelor și examenelor de laborator de biologie medicală efectuate în alte state membre — Acoperirea cheltuielilor numai în cazul în care astfel de examene și analize se realizează în cadrul unui laborator care respectă integral condițiile prevăzute de legislația națională

Dispozitivul

1. Prin faptul că nu a prevăzut, în cadrul reglementării sale privind securitatea socială, posibilitatea de a acoperi cheltuielile aferente analizelor și examenelor de laborator, în sensul articolului 24 din Codul securității sociale, în versiunea aplicabilă în litigiu, efectuate într-un alt stat membru, sub forma rambursării cheltuielilor efectuate pentru aceste analize și examene, ci a prevăzut doar un sistem de acoperire directă de către casele de asigurări de sănătate, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE.
2. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
3. Comisia Europeană și Marele Ducat al Luxemburgului suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 37, 13.2.2010.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 ianuarie 2011 — Media-Saturn-Holding GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-92/10 P) (¹)

(Recurs — Marcă comunitară — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar și compusă din elemente lipsite în mod izolat de caracter distinctiv — Semnul figurativ „BEST BUY”)

(2011/C 80/09)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Media-Saturn-Holding GmbH (reprezentant: E. Warnke, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 15 decembrie 2009, Media-Saturn/OAPI (BEST BUY) (T-476/08), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 august 2008 prin care a fost respinsă calea de atac împotriva deciziei examinatorului de refuz al înregistrării semnului figurativ „BEST BUY” ca marcă comunitară pentru produse și servicii din clasele 1, 2, 5-12, 14-17, 20-22, 27, 28, 35, 37, 38 și 40-42 — Caracterul distinctiv al unei mărci constituite dintr-un slogan publicitar și compusă din elemente lipsite în mod izolat de caracter distinctiv

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Media-Saturn-Holding GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 113, 1.5.2010.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 16 septembrie 2010 — Deepak Rajani (Dear!Net Online)/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Artoz-Papier AG

(Cauza C-559/08 P) (¹)

(Recurs — Marcă comunitară — Marca verbală ATOZ — Opoziție a titularului mărcii internaționale verbale ARTOZ — Refuz de înregistrare)

(2011/C 80/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Deepak Rajani (reprezentant: A. Kockläuner, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent), Artoz-Papier AG

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) din 26 noiembrie 2008, Rajani/OAPI — Artoz-Papier (ATOZ) (T-100/06) prin care Tribunalul a respins o acțiune în anulare formulată de solicitantul mărcii verbale ATOZ pentru servicii din clasele 35 și 41 împotriva Deciziei R 1126/2004-2 a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 11 ianuarie 2006 de respingere a căii de atac formulate împotriva deciziei diviziei de opoziție prin care se respinge înregistrarea mărcii menționate în cadrul opoziției formulate de titularul mărcilor verbale internaționale „ARTOZ” pentru servicii din clasele 35 și 41

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Îl obligă pe domnul Rajani la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 82, 4.4.2009.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 27 octombrie 2010 — Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, cu sediul la Gallecs

(Cauza C-342/09 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) — Marca figurativă Gallecs — Opoziția titularului mărcilor figurative naționale GALLO, GALLO AZEITE NOVO și Azeite Novo, precum și a mărcii figurative comunitare GALLO — Respingerea opoziției — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat]

(2011/C 80/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA (reprezentant: B. Braga da Cruz, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, cu sediul la Gallecs

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) din 11 iunie 2009, Victor Guedes-Indústria e Comércio, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (T-151/08), prin care Tribunalul a respins o acțiune în anulare introdusă de titularul mărcilor figurative naționale „GALLO”, „GALLO AZEITE NOVO”, „GALLO AZEITE” și al mărcii figurative comunitare „GALLO”, pentru produse și servicii din clasele 29 și 31, împotriva Deciziei R 986/2007-2 a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 16 ianuarie 2008 de respingere a căii de atac introduse împotriva deciziei diviziei de opoziție prin care se respinge opoziția formulată de recurent împotriva cererii de înregistrare a mărcii figurative „Gallecs” pentru produse din clasele 29, 31 și 35 — Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 267, 7.11.2009.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 16 septembrie 2010 — Dominio de la Vega, SL/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Ambrosio Velasco SA

(Cauza C-459/09 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative DOMINIO DE LA VEGA — Marcă comunitară figurativă anterioară PALACIO DE LA VEGA — Existența unui risc de confuzie într-o parte a teritoriului Uniunii — Aprecierea similitudinii între mărci — Element dominant]

(2011/C 80/12)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Dominio de la Vega, SL (reprezenți: E. Caballero Oliver și A. Sanz-Bermell y Martínez, avocați)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent), Ambrosio Velasco SA (reprezentant: E. Armijo Chávarri, avocat)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) din 16 septembrie 2009, Dominio de la Vega/OAPI (T-458/07), prin care Tribunalul a respins o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 3 octombrie 2007 (cauza R 1431/2006-2) privind o procedură de opoziție între Ambrosio Velasco, SA și Dominio de la Vega, SL.

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Dominio de la Vega, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 6 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Inmogolf SA/Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia

(Cauza C-487/09) ⁽¹⁾

[Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 69/335/CEE — Taxe indirecte — Acumulări de capital — Cesiuni de valori mobiliare — Capital social constituit în majoritate din imobile]

(2011/C 80/13)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Inmogolf SA

Pârâtă: Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Supremo — Interpretarea articolului 11 litera (a) și a articolului 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului (JO L 249, p. 25, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 9) — Interdicția de a impozita crearea, emiterea, admiterea în vederea coteșării la bursa de valori, punerea în circulație sau tranzacționarea de titluri de valoare — Derogare — Taxă pe cesionarea de titluri de valoare — Impozit național ce se aplică transferurilor de acțiuni ale unei societăți în care cel puțin 50 % din activ este constituit din bunuri imobile, având drept efect dobândirea controlului societății de către cumpărătorul titlurilor

Dispozitivul

Directiva 69/335/CEE din 17 iulie 1969 a Consiliului privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului și, în special, articolul 11 litera (a) și articolul 12 alineatul (1) litera (a) din aceasta nu se opun unei reglementări a unui stat membru, precum cea prevăzută la articolul 108 alineatul 2 din Legea 24/1988 din 28 iulie 1988 privind piața

de valori, astfel cum a fost modificată prin Legea 18/91 din 6 iunie 1991 care, în vederea împiedicării evaziunii fiscale în cadrul transferului de bunuri imobile prin interpunerea de societăți, supune cesiunile de valori impozitului pe transferurile patrimoniale, atunci când aceste cesiuni de valori privesc părți din capitalul social al unor societăți în care o cotă de cel puțin 50 % din activ este constituită din bunuri imobile, iar cumpărătorul, ca urmare a cesiunii respective, obține o poziție care îi permite să exercite controlul entității în cauză, chiar și în situațiile în care, pe de o parte, nu a existat intenția de a eluda impozitul și, pe de altă parte, aceste societăți sunt pe deplin operaționale, iar bunurile imobile nu pot fi disociate de activitatea economică desfășurată de societățile respective.

⁽¹⁾ JO C 63, 13.3.2010.

Ordonanța Curții din 4 octombrie 2010 — Vladimir Ivanov/Comisia Europeană

(Cauza C-532/09 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Acțiune în răspundere extracontractuală — Pierderea unei oportunități de a fi recrutat — Rezerva abuzului de procedură — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)

(2011/C 80/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Vladimir Ivanov (reprezentant: F. Rollinger, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentați: J. Currall și B. Eggers, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 30 septembrie 2009, Ivanov/Comisia (T-166/08) prin care acesta din urmă a respins acțiunea introdusă de reclamant în vederea obținerii reparării prejudiciului pe care l-ar fi suferit ca urmare a unei decizii a Comisiei care a refuzat să îl recruteze în calitate de agent local de asistență administrativă și tehnică la Delegația Comisiei la Sofia — Natura autonomă a acțiunii în răspundere extracontractuală în raport cu acțiunea în anulare — Rezerva abuzului de procedură — Posibilitatea invocării din oficiu a acestei norme de către Tribunal

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Îl obligă pe domnul Ivanov la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 51, 27.2.2010.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 29 septembrie 2010 — European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)/Comisia Europeană

(Cauzele conexe C-74/10 P și C-75/10 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Articolul 19 din Statutul Curții — Reprezentarea unei părți de către un avocat care nu are calitatea de terț — Inadmisibilitate vădită)

(2011/C 80/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (reprezentant: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentați: B. Martenczuk și N. Khan, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șasea) din 19 noiembrie 2009, EREF/Comisia (T-94/07), prin care Tribunalul a respins drept vădit inadmisibilă o acțiune având ca obiect anularea Deciziei C(2006) 4963 final a Comisiei din 24 octombrie 2006 prin care se declară că anumite surse de finanțare utilizate de societatea TVO pentru construirea unui reactor nuclear în Finlanda („proiectul Olkiluoto 3”) nu constituie ajutor de stat — Reprezentare de către un avocat care nu are calitatea de terț

Dispozitivul

1. Respinge recursurile.
2. Obligă European Renewable Energies Federation ASBL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 113, 1.5.2010.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 22 octombrie 2010 — Longevity Health Products, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Merck KGaA

(Cauza C-84/10 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul alineatul (1) litera (b) — Semnul verbal „Kids Vits” — Opoziția titularului mărcii verbale comunitare VITS4KIDS — Nivelul atenției publicului relevant — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Dreptul de a fi ascultat]

(2011/C 80/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Longevity Health Products, Inc. (reprezentant: J. E. Korab, Rechtsanwalt)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent), Merck KGaA

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 9 decembrie 2009, Longevity Health Products/OAPI — Merck (Kids Vids) (T-484/08), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 august 2008 de respingere a înregistrării semnului verbal „Kids Vits” ca marcă comunitară pentru anumite produse din clasa 5, prin admiterea opoziției titularului mărcii comunitare verbale anterioare „VITS4KIDS” — Încălcarea dreptului de a fi ascultat în justiție — Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Risc de confuzie între două mărci

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Longevity Health Products Inc la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 100, 17.4.2010.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 9 septembrie 2010 — Franssons Verkstäder AB/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Lindner Recyclingtech GmbH

(Cauza C-290/10 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Acțiune formulată la Tribunal prin care se urmărește anularea unei decizii a Camerei a treia de recurs a OAPI — Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Termen de introducere a acțiunii — Inadmisibilitate pentru cauză de tardivitate — Recurs vădit nefondat]

(2011/C 80/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Franssons Verkstäder AB (reprezentant: O. Öhlén, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Lindner Recyclingtech GmbH

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 10 mai 2010, Franssons Verkstäder/OAPI (T-98/10), prin care Tribunalul a respins o acțiune în anulare formulată de titularul desenului sau al modelului comunitar nr. 253778-0001 (mașini de măcinat paie) împotriva Deciziei R 690/2007-3 a Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 22 octombrie 2009 prin care se anulează decizia diviziei de anulare care respinge cererea de anulare formulată de Lindner Recyclingtech — Termen de introducere a acțiunii — Inadmisibilitate vădită

Dispozitivul

1. *Respinge recursul.*
2. *Franssons Verkstäder AB suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 328, 4.12.2010.

Recurs introdus la 14 octombrie 2010 de Dimitris Platis împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 30 septembrie 2010 în cauza T-311/10, Dimitris Platis/Consiliul și Grecia

(Cauza C-513/10 P)

(2011/C 80/18)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurent: Dimitris Platis (reprezentant: P. Theodoropoulos, avocat)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene și Republica Elenă

Prin Ordonanța din 17 decembrie 2010, Curtea (Camera a șaptea) a dispus respingerea recursului ca fiind, în parte, vădit nefondat și, în parte, vădit inadmisibil.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 15 decembrie 2010 — Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR)/Finanzamt Plauen; intervenient: Bundesministerium der Finanzen

(Cauza C-587/10)

(2011/C 80/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR)

Pârât: Finanzamt Plauen

Intervenient: Bundesministerium der Finanzen

Întrebările preliminare

1. A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (¹) permite acceptarea unei livrări intracomunitare ca fiind scutită de TVA numai atunci când persoana impozabilă poate dovedi, pe baza documentelor contabile, numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile?
2. Prezintă relevanță pentru răspunsul la această întrebare:

(a) faptul că persoana care achiziționează bunurile este un întreprinzător cu sediul într-un stat terț care a expediat obiectul livrării, în cadrul unei vânzări în lanț, dintr-un stat membru în alt stat membru fără a fi însă înregistrat ca persoană plătitoare de TVA în niciun stat membru

și

(b) aspectul dacă persoana impozabilă a dovedit că persoana care achiziționează bunurile a depus o declarație fiscală referitoare la achiziția intracomunitară?

(¹) JO L 145, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 17 decembrie 2010 — T.G. van Laarhoven/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-594/10)

(2011/C 80/20)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: T.G. van Laarhoven

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

1. Articolul 17 alineatul (6) al doilea paragraf din A șasea directivă⁽¹⁾ se opune modificărilor aduse reglementării prin care se limitează posibilitatea de deducere, precum cea din speță, prin intermediul cărora un stat membru urmărește să facă uz de posibilitatea de a exclude deducerea (sau de a menține excluderea deducerii) pentru anumite mărfuri și servicii, în cazul în care, ca urmare a modificărilor, suma a cărei deducere este exclusă a fost majorată în cele mai multe cazuri, însă logica și economia reglementărilor care limitează posibilitatea de deducere au rămas neschimbate?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, instanța națională trebuie să înlăture în totalitate aplicarea reglementării prin care se limitează posibilitatea de deducere sau este suficient ca instanța să înlăture aplicarea reglementării respective în măsura în care prin aceasta s-a extins domeniul de aplicare al excluderii sau al limitării existent la data intrării în vigoare a Celei de a șasea directive?

(¹) A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-600/10)

(2011/C 80/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și W. Mölls, avocați)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- Constatarea faptului că, prin menținerea în vigoare a unor dispoziții legale potrivit cărora dividendelor plătite fondurilor de pensie supuse unei obligații fiscale limitate, precum și dobânzilor plătite către astfel de fonduri de pensii și caselor de pensii supuse unei obligații fiscale limitate li se aplică un tratament fiscal mai dezavantajos decât cel aplicat dividendelor sau dobânzilor plătite caselor sau fondurilor de pensii supuse unei obligații fiscale integrale, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 TFUE, precum și al articolului 40 din Acordul SEE;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Obiectul prezentei cauze îl constituie reglementarea germană potrivit căreia dividendelor plătite fondurilor de pensie supuse

unei obligații fiscale limitate (și anume nerezidente), precum și dobânzilor plătite către astfel de fonduri de pensii și caselor de pensii supuse unei obligații fiscale limitate li se aplică un tratament fiscal mai dezavantajos decât cel de care beneficiază dividendele sau dobânzile plătite caselor sau fondurilor de pensii supuse unei obligații fiscale integrale (și anume rezidente).

Fondurile și casele de pensii nerezidente sunt dezavantajate în raport cu organismele similare rezidente pentru următoarele trei motive:

La impozitarea dobânzilor plătite caselor de pensii nu se percepe niciun impozit pe veniturile din capital și pe profit în cazul în care beneficiarul dobânzilor este o casă de pensii rezidentă scutită. Astfel, orice impozitare a veniturilor în cauză rămâne fără obiect. Însă pentru casele de pensii nerezidente nu este prevăzută nicio scutire corelativă de la plata impozitului pe veniturile din capital astfel încât acesta se prelevează în orice caz, în procent de 25 % din cuantumul brut al veniturilor, suplimentar față de contribuția de solidaritate.

La impozitarea dividendelor plătite fondurilor de pensii, fondurile de pensii rezidente pot include impozitul pe veniturile din capital într-o procedură de stabilire a bazei de impozitare. Pe de o parte, aceasta determină posibilitatea deducerii din impozit a cheltuielilor de exploatare, impozitându-se numai venitul net. Pe de altă parte, aceasta conduce la deducerea impozitului pe veniturile din capital din impozitul general datorat, astfel încât se aplică rata generală a impozitului pe profit de 15 %. Fondurile de pensii nerezidente nu pot obține însă niciuna dintre aceste adaptări: pentru acestea, reglementarea în litigiu exclude total o deducere a cheltuielilor de exploatare, inclusiv a acelor legate direct de veniturile obținute pe teritoriul național.

În sfârșit, în ceea ce privește impozitarea dobânzilor obținute de fondurile de pensii, situația juridică este în esență similară celei a dividendelor plătite fondurilor de pensii: la fel ca în cazul dividendelor, fondurile de pensii nerezidente sunt dezavantajate nu numai în privința deducerii cheltuielilor de exploatare, ci și a ratei impozitului.

În opinia Comisiei, această dezavantajare a caselor sau a fondurilor de pensii nerezidente este incompatibilă cu libera circulație a capitalurilor. În niciunul din cazurile descrise distincția în cauză nu este justificată obiectiv.

Articolul 63 TFUE interzice orice măsuri care dezavantajează circulația capitalurilor între statele membre în raport cu circulația strict internă a capitalurilor. În acest context, articolul 65 alineatul (1) litera (a) TFUE nu poate fi înțeles în sensul că orice legislație fiscală care stabilește o distincție între contribuabilii care nu se găsesc în aceeași situație în ceea ce privește reședința lor sau locul unde capitalurilor lor au fost investite este în mod automat conformă tratatului. Aceasta este restricționată de articolul 65 alineatul (3) TFUE potrivit căruia măsurile naționale menționate la articolul 65 alineatul (1) nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restrângere disimulată a liberei circulații a capitalurilor și a plăților în sensul articolului 63. Astfel de distincții sunt compatibile cu dreptul Uniunii numai în măsura în care se aplică unor situații care nu sunt similare din punct de vedere obiectiv sau sunt justificate de motive imperative de interes general. O astfel de justificare este valabilă numai în măsura în care reglementarea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea scopului urmărit.

În privința deducerii cheltuielilor de exploatare, Comisia dorește să arate că statele membre trebuie să respecte interdicția discriminării instituită de tratat și în cazul impozitării la sursă. În acest context, statul sursă nu poate invoca reglementări unilaterale din alt stat membru pentru a eluda propriile obligații. Germania nu a susținut că s-ar fi convenit cu celelalte state membre ca acestea să realizeze în locul său deducerea cheltuielilor de exploatare. Chiar dacă ar exista o astfel de convenție aceasta nu și-ar realiza adesea obiectivul, de exemplu atunci când veniturile în cauză sunt scutite de impozit în celălalt stat sau contribuabilul în ansamblu nu realizează niciun profit. În plus, în cazul metodei creditului, deducerea cheltuielilor de exploatare din statul de reședință nu o poate înlocui pe cea din statul sursă întrucât, în acest caz, ambele state impozitează în principiu același venit. Prin urmare, o impunere care nu se aplică asupra veniturilor brute, ci asupra celor nete este permisă numai în cazul în care ambele state aplică dispozițiile proprii privind deducerea cheltuielilor de exploatare. Așadar, deducerea de către statul sursă nu determină o dublare, ci asigură exclusiv egalitatea de tratament cu situațiile strict interne.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Upravno sodišče Republike Slovenije (Republica Slovenia) la 21 decembrie 2010 — Pelati doo/Republica Slovenia

(Cauza C-603/10)

(2011/C 80/22)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Upravno sodišče Republike Slovenije

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pelati doo

Pârâtă: Republica Slovenia

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 11 din Directiva 90/434/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia Republica Slovenia, ca stat membru, condiționează înlesnirea fiscală în favoarea unei societăți comerciale care urmărește efectuarea unei divizări (scindarea unei părți a societății și înființarea unei noi societăți) de prezentarea în termen a cererii de eliberare a autorizației pentru acordarea beneficiilor fiscale în urma scindării, în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute, sau potrivit căreia persoana impozabilă pierde automat, din cauza depășirii termenului, înlesnirile fiscale prevăzute de legislația națională?

⁽¹⁾ Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre, JO L 225, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 92.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Italia) la 30 decembrie 2010 — Danilo Debiasi/Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(Cauza C-613/10)

(2011/C 80/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Danilo Debiasi

Pârâtă: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

Întrebarea preliminară

Există un conflict între, pe de o parte, articolul 19 alineatul 5 și articolul 19 bis din DPR nr. 633/72 și, pe de altă parte, articolul 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 77/388/CEE din 17 mai 1977, documentul COM (2001) 260 final din 23 mai 2001 și documentul COM (2000) 348 final din 07 iunie 2000, precum și o inegalitate de tratament a regimului de TVA în cadrul comunitar și, în consecință, necesitatea unei armonizări a ordinilor juridice europene, având în vedere că diferite state membre aplică, în anumite condiții, un regim de impunere cu cotă redusă?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) la 22 decembrie 2010 — Rémi Paquot/État belge — SPF Finances

(Cauza C-622/10)

(2011/C 80/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Namur

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Rémi Paquot

Pârât: État belge — SPF Finances

Întrebările preliminare

1. Articolul 6 din titlul I „Dispoziții comune” din Tratatul de la Lisabona din 13 decembrie 2007 de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană, semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, în vigoare de la 1 decembrie 2009 (care reia în mare parte dispozițiile care figurau la articolul 6 din titlul I din Tratatul privind Uniunea Europeană semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, intrat el însuși în vigoare la 1 noiembrie 1993), precum și articolul 234 (fostul articol 177) din Tratatul de instituire a Comunității Europene (Tratatul CE) din 25 martie 1957, pe de o parte, și/sau articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, pe de altă parte, se opun ca dispoziții legale naționale, în speță cele ale articolului 9 alineatul 2 din Legea belgiană din 6 ianuarie 1989 privind Cour d'arbitrage (în prezent, denumită Cour constitutionnelle), să impună instanțelor naționale jurisprudența care rezultă din hotărârile pronunțate de o instanță superioară de drept național (în speță, Cour constitutionnelle, menționată mai sus) cu privire la acțiuni în anularea unor dispoziții de drept intern cu care este sesizată, atunci când aceste acțiuni se întemeiază pe o încălcare a dispozițiilor dreptului Uniunii Europene aplicabil direct și cu prioritate în ordinea juridică internă?

2. Articolul 6 din titlul I „Dispoziții comune” din Tratatul de la Lisabona din 13 decembrie 2007 de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană, semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, în vigoare de la 1 decembrie 2009 (care reia în mare parte dispozițiile care figurau la articolul 6 din titlul I din Tratatul privind Uniunea Europeană semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, intrat el însuși în vigoare la 1 noiembrie 1993), precum și articolul 234 (fostul articol 177) din Tratatul de instituire a Comunității Europene (Tratatul CE) din 25 martie 1957, pe de o parte, și/sau articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, pe de altă parte, se opun ca dispoziții legale naționale, în speță cele ale articolului 26 alineatul 4 din Legea belgiană din 6 ianuarie 1989 privind Cour d'arbitrage (în prezent, denumită Cour constitutionnelle), astfel cum a fost modificată prin Legea din 12 iulie 2009, singure sau coroborate cu dispozițiile articolului 9 alineatul 2 din Legea specială amintită din 6 ianuarie 1989, să impună instanțelor naționale să adreseze unei instanțe superioare de drept național (în speță, Cour constitutionnelle, menționată mai sus) orice întrebare preliminară referitoare la interpretarea dispozițiilor care intră sub incidența dreptului Uniunii Europene aplicabil direct și cu prioritate în ordinea juridică internă, atunci când aceste dispoziții sunt de asemenea preluate în Constituția națională și atunci când respectivele instanțe prezumă că aceste dispoziții sunt încălcate în cadrul contestațiilor cu care sunt sesizate, totul inducând faptul că instanțele în cauză sunt private de posibilitatea de a aplica imediat dreptul Uniunii Europene, cel puțin în ipoteza în care instanța superioară menționată mai sus s-a pronunțat deja cu privire la o întrebare identică?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) la 22 decembrie 2010 — Adrien Daxhelet/État belge — SPF Finances**(Cauza C-623/10)**

(2011/C 80/25)

*Limba de procedură: franceza***Instanța de trimitere**

Tribunal de première instance de Namur

Părțile din acțiunea principală*Reclamant:* Adrien Daxhelet*Pârât:* État belge — SPF Finances**Întrebările preliminare**

1. Articolul 6 din titlul I „Dispoziții comune” din Tratatul de la Lisabona din 13 decembrie 2007 de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană, semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, în vigoare de la 1 decembrie 2009 (care reia în mare parte dispozițiile care figurau la articolul 6 din titlul I din Tratatul privind Uniunea Europeană semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, intrat el însuși în vigoare la 1 noiembrie 1993), precum și articolul 234 (fostul articol 177) din Tratatul de instituire a Comunității Europene (Tratatul CE) din 25 martie 1957, pe de o parte, și/sau articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, pe de altă parte, se opun ca dispoziții legale naționale, în speță cele ale articolului 9 alineatul 2 din Legea belgiană din 6 ianuarie 1989 privind Cour d'arbitrage (în prezent, denumită Cour constitutionnelle), să impună instanțelor naționale jurisprudența care rezultă din hotărârile pronunțate de o instanță superioară de drept național (în speță, Cour constitutionnelle, menționată mai sus) cu privire la acțiuni în anularea unor dispoziții de drept intern cu care este sesizată, atunci când aceste acțiuni se întemeiază pe o încălcare a dispozițiilor dreptului Uniunii Europene aplicabil direct și cu prioritate în ordinea juridică internă?

2. Articolul 6 din titlul I „Dispoziții comune” din Tratatul de la Lisabona din 13 decembrie 2007 de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană, semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, în vigoare de la 1 decembrie 2009 (care reia în mare parte dispozițiile care figurau la articolul 6 din titlul I din Tratatul privind Uniunea Europeană semnat la Maastricht la 7 februarie 1992, intrat el însuși în vigoare la 1 noiembrie 1993), precum și articolul 234 (fostul articol 177) din Tratatul de instituire a Comunității Europene (Tratatul CE) din 25 martie 1957, pe de o parte, și/sau articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii

Europene din 7 decembrie 2000, pe de altă parte, se opun ca dispoziții legale naționale, în speță cele ale articolului 26 alineatul 4 din Legea belgiană din 6 ianuarie 1989 privind Cour d'arbitrage (în prezent, denumită Cour constitutionnelle), astfel cum a fost modificată prin Legea din 12 iulie 2009, singure sau coroborate cu dispozițiile articolului 9 alineatul 2 din Legea specială amintită din 6 ianuarie 1989, să impună instanțelor naționale să adreseze unei instanțe superioare de drept național (în speță, Cour constitutionnelle, menționată mai sus) orice întrebare preliminară referitoare la interpretarea dispozițiilor care intră sub incidența dreptului Uniunii Europene aplicabil direct și cu prioritate în ordinea juridică internă, atunci când aceste dispoziții sunt de asemenea preluate în Constituția națională și atunci când respectivele instanțe prezumă că aceste dispoziții sunt încălcate în cadrul contestațiilor cu care sunt sesizate, totul inducând faptul că instanțele în cauză sunt private de posibilitatea de a aplica imediat dreptul Uniunii Europene, cel puțin în ipoteza în care instanța superioară menționată mai sus s-a pronunțat deja cu privire la o întrebare identică?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Palermo (Italia) la 5 ianuarie 2011 — Procedură penală împotriva lui Fabio Caronna

(Cauza C-7/11)

(2011/C 80/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Palermo

Partea din acțiunea principală

Fabio Caronna

Întrebările preliminare

1. Alineatul (2) al articolului 77 din Directiva 2001/83/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că și farmaciștii trebuie să dețină autorizația pentru distribuția angro de medicamente sau intenția legiuitorului comunitar a fost totuși aceea de a-i scuti pe farmaciști de solicitarea acestei autorizații, cum pare să rezulte din considerentul (36)?
2. Care este interpretarea corectă ce trebuie dată în materie de autorizații pentru distribuția de medicamente prevăzută la articolele 76-84 din Directiva 2001/83/CE, în special în ceea ce privește cerințele necesare pentru ca farmacistul (ca persoană fizică, nu ca societate) care, în virtutea acestei calități, este deja autorizat să vândă medicamente cu amănuntul în temeiul legislației naționale, să poată efectua și distribuția de medicamente?

⁽¹⁾ JO L 311, p. 67, Ediție specială 13/vol. 33, p. 3.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Dublin Metropolitan District Court (Irlanda) la 10 ianuarie 2011 — Danise McDonagh/Ryanair Ltd

(Cauza C-12/11)

(2011/C 80/27)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Dublin Metropolitan District Court

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Danise McDonagh

Pârâtă: Ryanair Ltd

Întrebările preliminare

1. Anumite împrejurări, precum închiderea spațiului aerian european ca urmare a erupției vulcanului Eyjafjallajokull în Islanda, care a cauzat întreruperi prelungite ale zborurilor pe o suprafață mare, depășesc cadrul „împrejurărilor excepționale” în sensul Regulamentului nr. 261/2004 ⁽¹⁾?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în temeiul articolelor 5 și 9, este exclusă în asemenea împrejurări răspunderea pentru încălcarea obligației de a acorda deservire?
3. În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, articolele 5 și 9 sunt lipsite de validitate ca urmare a încălcării principiilor proporționalității și nediscriminării, principiului „echilibrului just al intereselor”, prevăzut în Convenția de la Montréal, și articolelor 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
4. Obligația de acordare de deservire prevăzută la articolele 5 și 9 trebuie să fie interpretată în sensul că presupune o limitare implicită, cum ar fi o limită de natură temporală și/sau de natură pecuniară, în cazul în care anularea se datorează unor „împrejurări excepționale”?
5. În cazul unui răspuns negativ la a patra întrebare, articolele 5 și 9 sunt lipsite de validitate ca urmare a încălcării principiilor proporționalității și nediscriminării, principiului „echilibrului just al intereselor”, prevăzut în Convenția de la Montréal, și articolelor 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la imbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218) ((Text cu relevanță pentru SEE)) — Declarație a Comisiei, JO L 46, p. 1.

Recurs introdus la 11 ianuarie 2011 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 27 octombrie 2010 în cauza T-24/05, Alliance One International, Inc. (fostă Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-14/11 P)

(2011/C 80/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier, R. Sauer, agenți)

Celelalte părți în proces: Alliance One International, Inc. (fostă Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd

Concluziile recurente

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea punctului 1 din dispozitivul hotărârii atacate;
- respingerea în întregime a acțiunii formulate în fața Tribunalului;
- obligarea TCLT la plata cheltuielilor de judecată și a celor trei reclamante să suporte totalitatea cheltuielilor de judecată din procedura în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

1. Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament și nu a respectat linia jurisprudențială consacrată potrivit căreia răspunderea fiecărei întreprinderi trebuie evaluată de la caz la caz.
2. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că deciziile Comisiei cu privire la anumite societăți-mamă stabileau un standard juridic privind atribuirea răspunderii în sarcina altor societăți-mamă, deși un astfel de standard depășea cadrul cerințelor impuse prin jurisprudență.
3. Tribunalul a încălcat dreptul Comisiei la o procedură contradictorie și a dat o interpretare greșită obligației de motivare, împiedicând Comisia să invoce argumente împotriva motivelor referitoare la discriminare.
4. Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament întrucât Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd se afla într-o situație diferită din punct de vedere obiectiv de cea a Intabex și Universal.

Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-20/11)

(2011/C 80/29)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Hadjiyiannis și Ł. Habiak, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru punerea în aplicare a Directivei 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații⁽¹⁾ și, în orice caz, prin necomunicarea acestor acte Comisiei, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 17 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a Directivei 2007/60/CE a expirat la 26 noiembrie 2009.

⁽¹⁾ JO L 288, p. 27.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 17 ianuarie 2011 — Finnair Oyj/Timy Lassooy

(Cauza C-22/11)

(2011/C 80/30)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus.

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Finnair Oyj

Pârât: Timy Lassooy

Întrebările preliminare

1. Regulamentul nr. 261/2004⁽¹⁾ și în special articolul 4 din regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că aplicarea acestuia este limitată la refuzul la îmbarcare rezultat ca urmare a unei suprazervări efectuate de un operator de transport aerian din motive comerciale, sau regulamentul menționat este aplicabil și în privința refuzului la îmbarcare întemeiat pe alte motive, cum ar fi problemele legate de operare?

2. Articolul 2 litera (j) din regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că motivele temeinice enumerate în acest regulament sunt limitate la factorii care se referă la pasagerii sau refuzul la îmbarcare poate fi justificat și prin alte motive? În cazul în care regulamentul trebuie înțeles în sensul că îmbarcarea poate fi refuzată și din alte motive decât cele care privesc pasagerii, acesta trebuie interpretat prin urmare în sensul că refuzul la îmbarcare este justificat și în cazul unei reorganizări a zborurilor din cauza circumstanțelor excepționale menționate la considerentele (14) și (15) ale regulamentului?
3. Regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că operatorul de transport aerian poate fi exonerat de răspunderea sa conform articolului 5 alineatul (3) din regulament nu numai pentru zborul anulat din cauza unor circumstanțe extraordinare, ci și în raport cu pasagerii curselor ulterioare, în măsura în care acesta încearcă să repartizeze urmările negative ale unei circumstanțe excepționale cu care se confruntă — precum o grevă —, între membrii unui grup de pasageri care este mai mare decât cel al pasagerilor zborului anulat, prin reorganizarea zborurilor ulterioare, astfel încât nicio călătorie a vreunui pasager să nu fie amânată în mod nerezonabil? Cu alte cuvinte, poate operatorul de transport aerian să invoce circumstanțele extraordinare și în raport cu pasagerii unei curse ulterioare asupra căreia evenimentul respectiv nu a avut urmări directe? În această privință, există o diferență majoră în funcție de aspectul dacă statutul și dreptul la compensație al pasagerului urmează să fie apreciate conform articolului 4 din regulament referitor la refuzul la îmbarcare sau conform articolului 5 referitor la anularea unui zbor?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

A acțiune introdusă la 25 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-37/11)

(2011/C 80/31)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Z. Malůšková, H. Tserepa-Lacombe, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin prevederea la alineatul 1 punctul 2 litera q din Decretul nr. 77/2003 Coll. a

faptului că „unt tartinabil” (pomazánkové máslo) înseamnă un produs lactat obținut din smântână, îmbogățit cu lapte praf sau zară, conținând, în greutatea produsului, nu mai puțin de 31 % grăsime lactată și 42 % material uscat, și prin autorizarea comercializării acestui produs sub denumirea „unt tartinabil”, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 115 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 (¹) în coroborare cu punctul I punctul 2 literele (a) și (b) din anexa XV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și cu partea A punctele 1 și 4 din apendicele la anexa XV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007;

— obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 115 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 în coroborare cu punctul I punctul 2 literele (a) și (b) din anexa XV și cu partea A punctul 1 din apendicele la anexa XV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, prevede că denumirea comercială „unt” este rezervată produselor cu un conținut de grăsime lactată de minimum 80 % și cu un conținut maxim de apă de 16 %. În Republica Cehă, prin alineatul 1 punctul 2 litera q din Decretul nr. 77/2003 Coll. al Ministerului Agriculturii din 6 martie 2003, se introduce pe piață un produs sub denumirea comercială „unt tartinabil”. Respectivul produs este o emulsie solidă și maleabilă, de tipul apă-în-ulei, obținută în primul rând din smântână și care conține, în greutatea produsului, nu mai puțin de 31 % de grăsime lactată și 42 % material uscat. Având în vedere conținutul său de grăsime lactată mai mic decât cel prevăzut, produsul „unt tartinabil” nu îndeplinește condițiile de utilizare a denumirii comerciale „unt” și, în consecință, sunt încălcate dispozițiile dreptului UE menționate mai sus.

Punctul I punctul 2 din anexa XV, în coroborare cu partea A punctele 1 și 4 din apendicele la anexa XV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 impune ca, pentru produsele lactate cu un conținut de grăsime lactată mai mic de 39 %, să se folosească denumirea comercială „Produse lactate tartinabile X %”. „Untul tartinabil” nu este comercializat sub respectiva denumire și, în consecință, sunt încălcate dispozițiile dreptului UE menționate mai sus.

Pe cale de excepție, se pot comercializa produse sub denumirea comercială „unt” chiar dacă nu îndeplinesc parametrii de mai sus, dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la punctul I punctul 2 litera (a) din anexa XV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. Astfel de produse sunt enumerate exhaustiv în lista de produse din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 445/2007 al Comisiei (²). „Untul tartinabil” nu a fost înscris pe lista respectivă, întrucât nu îndeplinește condițiile prevăzute la punctul I clauza 2 litera (a) din anexa XV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. În consecință, în privința „untului tartinabil” nu se pot invoca excepțiile respective.

(¹) JO L 299, 16.11.2007, p. 1

(²) JO L 106, 24.4.2007, p. 24.

**Ordonanța președintelui Curții din 22 septembrie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Polonă****(Cauza C-455/09) ⁽¹⁾**

(2011/C 80/32)

Limba de procedură: poloneza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.**Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 28 septembrie 2010
— Comisia Europeană/Republica Portugheză****(Cauza C-525/09) ⁽¹⁾**

(2011/C 80/33)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 51, 27.2.2010.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2011 — Oyster Cosmetics/OAPI — Kadabell (Oyster cosmetics)(Cauza T-437/09) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Oyster cosmetics — Marca comunitară figurativă anterioară Kadus ostra AUTO STOP PROTECTION — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2011/C 80/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Oyster Cosmetics SpA (Castiglione delle Stiviere, Italia) (reprezentanți: A. Perani și P. Pozzi, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Kadabell GmbH Co. KG (Darmstadt, Germania) (reprezentant: K. Sandberg, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 5 august 2009 (cauza R 1367/2008-1) privind o procedură de opoziție între Kadabell GmbH Co. KG și Oyster Cosmetics SpA

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Oyster Cosmetics SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 11, 16.1.2010.

Ordonanța Tribunalului din 21 ianuarie 2011 — Vtesse Networks/Comisia(Cauza T-54/07) ⁽¹⁾

(„*Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Telecomunicații — Impozit pe cădiri în Regatul Unit — Decizie prin care se constată că măsura în cauză nu constituie un ajutor — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate*”)

(2011/C 80/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Vtesse Networks Ltd (Hertford, Hertfordshire, Regatul Unit) (reprezentanți: H. Mercer, barrister și J. Ballard, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Khan și H. van Vliet, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: AboveNet Communications UK Ltd (Londra, Regatul Unit), Gamma Telecom Ltd (Newbury, Berkshire, Regatul Unit) și VTL (UK) Ltd (Egham, Surrey, Regatul Unit) (reprezentanți: I. Forrester, QC, C. Arhold și K. Struckmann, avocați)

Intervenienți în susținerea pârâtei: British Telecommunications plc (Londra) (reprezentanți: G. Robert și C. Berg, solicitors); și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: V. Jackson, agent, asistat de C. Vajda, QC și T. Morshead, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare parțială a Deciziei 2006/951/CE a Comisiei din 12 octombrie 2006 privind aplicarea de către Regatul Unit a unui impozit pe clădiri în cadrul infrastructurii de telecomunicații din Regatul Unit [C 4/2005 (ex NN 57/2004, ex Cp 26/2004) (JO 2006, L 383, p. 70).

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Vtesse Networks Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
3. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, AboveNet Communications UK Ltd, Gamma Telecom Ltd, VTL (UK) Ltd și British Telecommunications plc suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 82, 14.4.2007.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2010 — Aktieselskabet af 21. november 2001/OAPI — Parfums Givenchy (only givenchy)**(Cauza T-586/10)**

(2011/C 80/36)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Danemarca) (reprezentant: C. Christiansen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Parfums Givenchy SA (Levallois Perret, Franța)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 7 octombrie 2010, în cauza R 1556/2009-2 și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă în culori „only givenchy”, pentru produse din clasa 3 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3980241

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea ca marcă daneză cu nr. VR 2001 03359 a mărcii verbale „ONLY”, printre altele, pentru produse din clasele 3 și 9; înregistrarea ca marcă daneză cu nr. VR 2000 02183 a mărcii verbale „ONLY” pentru produse din clasa 25; înregistrarea ca marcă comunitară cu nr. 638833 a mărcii verbale „ONLY”, pentru produse din clasele 14, 18 și 25

Decizia diviziei de opoziție: respinge în totalitate opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a săvârșit o eroare atunci când a constatat că lipsește riscul de confuzie și că publicul relevant nu ar putea stabili o legătură sau o conexiune între mărcile anterioare și marca contestată.

Acțiune introdusă la 27 decembrie 2010 — El Corte Inglés/OAPI — Technisynthese (BTS)**(Cauza T-592/10)**

(2011/C 80/37)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentați: M. E. López Camba și J. L. Rivas Zurdo, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Technisynthese SARL (Saint Pierre Montlimart, Franța)

Concluziile reclamantei

— Anularea în totalitate a Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 septembrie 2010 în cauza R 1380/2009-1 și

— obligarea pârâtului și a eventualilor intervenienți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „BTS” pentru produse din clasele 14, 18, 25 și 28.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Technisynthese SARL

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Mărcile figurative naționale și comunitare care conțin elementul verbal „TBS” pentru produse din clasele 18 și 25.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și admite opoziția.

Motivele invocate: lipsa dovezii privind renumele și utilizarea mărcilor anterioare și încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât nu ar exista risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

A acțiune introdusă la 29 decembrie 2010 — El Corte Inglés/OAPI — Ruan (B)**(Cauza T-593/10)**

(2011/C 80/38)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile***Reclamantă:* El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. L. Rivas Zurdo și E. Seijo Veigueta, avocați)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Jian Min Ruan (Mem Martins, Portugalia)**Concluziile reclamantei**

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 4 octombrie 2010 pronunțată în cauza R 576/2010-2 și declararea faptului că, în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC [Regulamentul (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară], calea de atac introdusă de partea adversă la OAPI ar fi trebuit să fie admisă, iar decizia diviziei de opoziție prin care s-a dispus înregistrarea în totalitate a mărcii comunitare „B” (MIXTA) cu numărul 6.379.721 ar fi trebuit să fie anulată și

— obligarea la plata cheltuielilor de judecată a părții sau a părților adverse care se opun prezentei acțiuni.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* Jian Min Ruan.*Marca comunitară vizată:* marca figurativă în roșu și alb care cuprinde litera „B” pentru produse din clasa 25*Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției:* reclamanta*Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției:* marca figurativă care cuprinde litera „B” pentru produse din clasa 25*Decizia diviziei de opoziție:* respinge opoziția*Decizia camerei de recurs:* respinge calea de atac*Motivele invocate:* încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, având în vedere că ar exista un risc de confuzie între mărcile în conflict

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

A acțiune introdusă la 28 decembrie 2010 — Almunia Textil/OAPI — FIBA Europe (EuroBasket)**(Cauza T-596/10)**

(2011/C 80/39)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Almunia Textil, SA (La Almunia de Doña Godina, Spania) (reprezentant: J. E. Astiz Suárez, abogado)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* FIBA Europe eV (München, Germania)**Concluziile reclamantei**

— Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 octombrie 2010 în cauza R 280/2010-1.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* FIBA Europe eV.*Marca comunitară vizată:* marca verbală „EuroBasket” pentru produse și servicii din clasele 9, 14, 16, 24, 25, 26, 28, 35, 38 și 41.*Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției:* reclamanta.*Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției:* marca figurativă comunitară și națională care conține elementul verbal „Basket” pentru produse din clasele 18, 25 și 28.*Decizia diviziei de opoziție:* admite în parte opoziția și respinge în parte cererea de înregistrare a mărcii comunitare pentru produsele din clasele 9, 25, 28 și 41.*Decizia camerei de recurs:* admite calea de atac și respinge opoziția.*Motivele invocate:* încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, pentru motivul că ar exista un risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

A acțiune introdusă la 27 decembrie 2010 — Biodes/OAPI — Manasul International (BIESUL)**(Cauza T-597/10)**

(2011/C 80/40)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Biodes, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: E. Manresa Medina, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Manasul International, SL (Ponferrada, Spania)**Concluziile reclamantei**

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 septembrie pronunțată în cauza R 1519/2009-1 și
- obligarea pârâtului și a eventualilor intervenienți în susținerea acestuia la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* reclamanta*Marca comunitară vizată:* marca figurativă care cuprinde elementul verbal „BIESUL” pentru produse din clasele 5, 30 și 31*Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției:* Manasul International, SL*Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției:* mărcile figurative naționale care cuprind elementele verbale „MANASUL” și „MANASUL ORO” pentru produse din clasele 5, 30 și 31*Decizia diviziei de opoziție:* respinge opoziția*Decizia camerei de recurs:* admite calea de atac și respinge cererea de înregistrare a mărcii solicitate*Motivele invocate:* încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, pentru motivul că nu ar exista similitudine între mărcile în conflict, iar camera de recurs ar fi omis să analizeze dovada utilizării mărcilor anterioare⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).**A acțiune introdusă la 27 decembrie 2010 — Biodes/OAPI — Manasul International (LINEASUL)****(Cauza T-598/10)**

(2011/C 80/41)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Biodes, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: E. Manresa Medina, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Manasul International, SL (Ponferrada, Spania)**Concluziile reclamantei**

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 septembrie 2010 în cauza R 1520/2009-1, și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* reclamanta.*Marca comunitară vizată:* marca figurativă care cuprinde elementul verbal „LINEASUL” pentru produsele din clasele 5, 30 și 31.*Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției:* Manasul International, S.L.*Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției:* mărcile figurative naționale care cuprind elementele verbale „MANASUL” și „MANASUL ORO”, pentru produse din clasele 5, 30 și 31.*Decizia diviziei de opoziție:* respinge opoziția.*Decizia camerei de recurs:* admite calea de atac și respinge înregistrarea mărcii solicitate.*Motivele invocate:* încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât nu există nicio similitudine între mărcile în cauză, și întrucât camera de recurs a omis să examineze dovezile privind utilizarea mărcilor anterioare.⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

A acțiune introdusă la 11 ianuarie 2011 — Timab Industries și CFPR/Comisia**(Cauza T-14/11)**

(2011/C 80/42)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamante: Timab Industries (Dinard, Franța) și Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Franța) (reprezentant: N. Lenoir, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

Reclamantele solicită Tribunalului:

- pronunțarea anulării deciziei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei Comisiei din 17 noiembrie 2010 prin care s-a refuzat implicit accesul la documente ale Comisiei referitoare la procedura inițiată de Comisie în cazul COMP/38.866 privind o înțelegere pe piața europeană a fosfaților pentru hrana animalelor.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare, în măsura în care Comisia s-ar fi abținut să răspundă la cererea confirmativă de acces la decizia (deciziile) sa(le) de stabilire a limitelor amenzilor probabile privind destinatarii Deciziei C(2010) 5004 final adoptate în urma unei proceduri de tranzacție.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe erori de drept și pe erori vădite de apreciere, în măsura în care Comisia, în cadrul procedurii de examinare a cererii de acces la documente, ar fi invocat articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță și articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001⁽¹⁾ pentru a justifica respingerea cererii de acces. Reclamantele arată că documentele solicitate:
 - nu sunt avize, ci decizii, nefiind stabilit că prin comunicarea acestora se poate aduce o atingere gravă procesului decizional;
 - nu ar conține nicio informație comercială sensibilă;
 - nu ar avea niciun raport cu activitățile de inspecție, de anchetă și de audit.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

A acțiune introdusă la 17 ianuarie 2011 — El Corte Inglés/OAPI — BA&SH (ba&sh)**(Cauza T-23/11)**

(2011/C 80/43)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: M. López Camba și J. Rivas Zurdo, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: BA&SH SAS (Paris, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 7 octombrie 2010 în cauza R 94/2010-2;
- obligarea OAPI și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă „ba&sh”, pentru produse din clasele 3, 14, 18 și 25 (cererea de înregistrare nr. 567958)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă în culori „BASS10” înregistrată în Spania cu numărul 2211312 pentru produse din clasa 3; marca figurativă în culori „BASS10” înregistrată în Spania cu numărul 2140717 pentru produse din clasa 18; marca figurativă în culori „BASS10” înregistrată în Spania cu numărul 2140718 pentru produse din clasa 25 și marca figurativă în culori „BASS10” înregistrată în Spania cu numărul 2223832 pentru produse din clasa 14

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: reclamanta consideră că decizia atacată încalcă articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât Camera de recurs a constatat în mod eronat că marca nu făcuse obiectul unei utilizări serioase pentru produsele în cauză. Decizia încalcă de asemenea articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât mărcile în cauză sunt similare și pot fi confundate, iar produsele pe care le desemnează marca în litigiu sunt în parte identice și în parte similare cu cele acoperite de înregistrările anterioare.

Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2011 — Bank Refah Kargaran/Consiliul

(Cauza T-24/11)

(2011/C 80/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (reprezentant: J.-M. Thouvenin, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei 2010/644/PESC din 25 octombrie 2010, în măsura în care se referă la reclamantă;
- anularea Regulamentului (UE) 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010, în măsura în care se referă la reclamantă;
- declararea Deciziei 2010/413/PESC ca fiind inaplicabilă reclamantei;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamantă sunt identice sau similare în esență cu cele invocate în cauza T-4/11, Export Development Bank of Iran/Consiliul.

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2011 — Germans Boada/OAPI (Forma unei mașini de tăiat ceramică)

(Cauza T-25/11)

(2011/C 80/45)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Germans Boada, SA (Rubí, Spania) (reprezentant: J. Carbonell Callicó, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- cu titlu principal, modificarea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței

Interne (mărci, desene și modele industriale) din 28 octombrie 2010 pronunțată în cauza R 771/2010-1, în conformitate cu articolul 65 alineatul (3) din RMC, în temeiul încălcării principiului egalității și al articolului 7 alineatele (1) și (3) din RMC și admiterea cererii de înregistrare a mărcii tridimensionale nr. 7.317.911,

— cu titlu subsidiar, în cazul respingerii cererii formulate cu titlu principal, anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului din 28 octombrie 2010, pronunțată în cauza R 771/2010-1, pentru încălcarea articolelor 75 și 76 din RMC,

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) din RMC.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca tridimensională de forma unei mașini de tăiat ceramică, pentru produse din clasa 8

Decizia examinatorului: respinge cererea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ din moment ce marca a cărei înregistrare se solicită ar avea caracter distinctiv, și a articolului 7 alineatul (3) din același regulament din moment ce dobândirea caracterului distinctiv prin utilizarea mărcii a cărei înregistrare se solicită ar fi fost demonstrată. Încălcarea principiului egalității și a articolului 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din moment ce Oficiul ar fi trebuit să țină seama numai de faptele și de probele prezentate de părți în termenele stabilite. Încălcarea articolelor 75 și 76 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 din moment ce Oficiul nu ar fi ținut seama de faptele și de probele prezentate în formele și în termenele stabilite de reclamantă.

⁽¹⁾ Regulamentul Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2011 — Technische Universität Dresden/Comisia

(Cauza T-29/11)

(2011/C 80/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Technische Universität Dresden (Dresda, Germania) (reprezentant: G. Brüggem, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Comisiei din 4 noiembrie 2010, avizul de debit nr. 3241011712, privind restituirea unei sume în valoare de 55 377,62 euro;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamata arată următoarele:

1. Încălcarea dreptului comunitar prin aprecierea eronată și prin lipsa aprecierii situației de fapt

Reclamanta invocă aprecierea eronată, respectiv lipsa aprecierii situației de fapt cu privire la caracterul subvenționabil al anumitor costuri de personal, precum și al unor cheltuieli de ședere și de călătorie. Aceasta invocă de asemenea aprecierea eronată sau lipsa aprecierii situației de fapt în legătură cu diverse prestări de servicii.

2. Încălcarea dreptului comunitar printr-o gravă eroare de motivare

În acest context, reclamanta invocă lipsa motivării avizului de debit, motivarea eronată a recunoașterii și a respingerii recunoașterii cheltuielilor de ședere și de călătorie, precum și lipsa motivării cu privire la mărirea sumei care nu poate fi subvenționată referitoare la rubrica „diverse prestări de servicii”.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Peeters Landbouwmachines/OAPI — Fors MW (BIGAB)

(Cauza T-33/11)

(2011/C 80/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Peeters Landbouwmachines BV (Etten-Leur, Țările de Jos) (reprezentant: P. N. A. M. Claassen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: AS Fors MW (Saue, Republica Estonia)

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 4 noiembrie 2010 din cauza R 210/2010-1;
- obligarea pârâtei să declare nulitatea mărcii comunitare înregistrate, ce face obiectul cererii de declarare a nulității, sau obligarea pârâtei să declare nulitatea mărcii comunitare înre-

gistrate, ce face obiectul cererii de declarare a nulității în ceea ce privește înregistrarea pentru clasa 7; și

- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „BIGAB” pentru produse din clasele 6, 7 și 12 — marca comunitară înregistrată nr. 4363842

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: partea care solicită declararea nulității și-a întemeiat cererea pe cauze de nulitate absolută și relativă potrivit articolului 52 alineatul (1) litera (b) și articolului 53 alineatul (1) litera (b), coroborat cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009

Decizia diviziei de anulare: respinge în întregime cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: în opinia reclamantei, camera de recurs a săvârșit o eroare în cadrul aprecierii relei credințe și nu a recunoscut importanța similitudinii între produsele acoperite de mărcile comparate

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Canon Europa/Comisia

(Cauza T-34/11)

(2011/C 80/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Canon Europa NV (Amstelveen, Țările de Jos), (reprezențanți: P. De Baere și P. Muñiz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Constatarea admisibilității acțiunii;
- anularea Regulamentului (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 284, p. 1) și, în special, a subdiviziunilor introduse la subpoziția Sistemului armonizat (denumit în continuare „SA”) 8443 31 și a taxelor vamale corespunzătoare și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul cererii sale, reclamanta solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Regulamentului (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 284, p. 1) și, în special, a subdiviziunilor introduse la subpoziția SA 8443 31, precum și a taxelor vamale corespunzătoare.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamanta susține că acțiunea în anulare este admisibilă în temeiul articolului 263 TFUE întrucât măsura contestată este un act normativ care o privește direct și care nu presupune nicio altă măsură de executare.

În plus, reclamanta susține că actul atacat este lipsit de validitate deoarece reduce aplicabilitatea subpoziției 8443 31 din SA 2007 prin excluderea din domeniul său de aplicare a mașinilor multifuncționale (denumite în continuare „MMF”) care erau clasificate anterior la supoziția 8471 60 din SA 2002, de vreme ce Comisia nu poate să modifice domeniul de aplicare al subpozițiilor SA potrivit articolului 3 din Convenția SA ⁽¹⁾ și articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 ⁽²⁾.

În continuare, reclamanta susține că actul atacat este lipsit de validitate întrucât modifică taxele vamale aplicabile anumitor MMF care țineau anterior de subpozițiile 8471 60 și 8517 21 din SA 2002, încălcând prin aceasta articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului.

În sfârșit, actul atacat încalcă articolul II din GATT 1994 ⁽³⁾ și obligațiile asumate de Uniunea Europeană în lista sa de concesiuni în măsura în care impune taxe pentru anumite MMF pentru care Uniunea Europeană și-a asumat obligația de a elimina toate taxele vamale.

⁽¹⁾ Convenția internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, încheiată la 14 iunie 1983.

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3).

⁽³⁾ Acordul general pentru tarife și comerț 1994.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Kyocera Mita Europe/Comisia

(Cauza T-35/11)

(2011/C 80/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kyocera Mita Europe BV (reprezentanți: P. De Baere și P. Muñiz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Constatarea admisibilității acțiunii;

— anularea Regulamentului (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun ⁽¹⁾, în măsura în care introduce subdiviziuni la subpoziția NC 8443 31 a Sistemului armonizat și drepturile vamale corespunzătoare; și

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă motive identice cu cele invocate de reclamanta din cauza T-34/11, Canon Europa/Comisia.

⁽¹⁾ JO 2010 L 284, p. 1.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Japan Airlines/Comisia

(Cauza T-36/11)

(2011/C 80/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Japan Airlines International Co., Ltd. (reprezentanți: J.-F. Bellis și K. Van Hove, avocați, și R. Burton, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei din 9 noiembrie 2010 a Comisiei;

— în subsidiar, în exercitarea competenței sale de fond, reducerea amenzii aplicate reclamantei și societății AL and Japan Airlines Corporation și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 în cazul COMP/39.258 — Transport aerian de mărfuri. Potrivit acestei decizii, reclamanta, împreună cu Japan Airlines Corporation (JAC) (care a fost absorbită de reclamantă și a încetat să existe), a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE prin faptul că și-a coordonat, cu alți transportatori, politica tarifară privind serviciile de transport aerian de mărfuri în ceea ce privește (i) suprataxe pe combustibil, (ii) suprataxe de securitate și (iii) neplata unor comisioane pe suprataxe.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Prin primul motiv, reclamanta susține că decizia încalcă articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE, în măsura în care a stabilit întinderea încălcării la care s-a considerat că a participat reclamanta prin includerea unor rute pe care reclamanta nu le deservea și nu avea dreptul legal de a le deservi.
2. Prin cel de al doilea motiv, reclamanta susține că decizia încalcă articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE, întrucât Comisia s-a considerat competentă în ceea ce privește serviciile de transport aerian de mărfuri pe rutele dinspre SEE înspre țări terțe, având în vedere că astfel de servicii sunt vândute unor clienți care se află în afara SEE.
3. Prin cel de al treilea motiv, reclamanta susține că decizia încalcă principiile nediscriminării și proporționalității, în măsura în care a aplicat unor diverși transportatori cerințe diferite privind proba.
4. Prin cel de al patrulea motiv, reclamanta susține că decizia încalcă Liniile directoare privind stabilirea amenzilor din 2006 și principiul proporționalității, în măsura în care a inclus în valoarea relevantă a vânzărilor utilizată ca bază de calcul al amenzii venituri rezultate din elemente ale tarifelor pentru servicii de transport de mărfuri care nu au legătură cu încălcarea.
5. Prin cel de al cincilea motiv, reclamanta susține că decizia încalcă Liniile directoare privind stabilirea amenzilor din 2006 și principiul încrederii legitime, în măsura în care a inclus în valoarea relevantă a vânzărilor utilizată ca bază de calcul al amenzii venituri rezultate din servicii de transport de mărfuri pe rutele dinspre SEE înspre țări terțe.
6. Prin cel de al șaselea motiv, reclamanta susține că decizia încalcă principiul proporționalității, în măsura în care limitează la 15 % reducerea amenzii aplicate reclamantei în temeiul cadrului normativ.
7. Prin cel de al șaptelea motiv, reclamanta susține că decizia încalcă principiul nediscriminării, în măsura în care nu s-a acordat reclamantei o reducere de 10 % a amenzii, ca urmare a participării sale limitate la încălcare, deși o astfel de reducere a fost acordată altor destinatari ai deciziei care se află în poziții similare din punct de vedere obiectiv cu cea a reclamantei.
8. Prin cel de al optulea motiv, reclamanta susține că decizia încalcă principiul proporționalității, în măsura în care nu a luat în considerare împrejurările specifice ale cauzei.

Ațiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Cargolux Airlines/ Comisia

(Cauza T-39/11)

(2011/C 80/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luxemburg) (reprezentanți: J. Joshua, Barrister și G. Goeteyn, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea în totalitate sau în parte a articolelor 1-4 din decizia atacată, în măsura în care o privesc pe reclamantă;
- anularea amenzii aplicate reclamantei la articolul 5 din decizia atacată;
- în subsidiar, în cadrul exercitării competenței de fond a Tribunalului, reducerea substanțială a amenzii;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 în cazul COMP/39.258 — Transport aerian de marfă, în măsura în care prin aceasta se constată că reclamanta a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE coordonându-și, împreună cu ceilalți operatori de transport, comportamentul în materie de prețuri pentru serviciile de transport aerian de marfă în ceea ce privește (i) suplimentele pentru carburant, (ii) suplimentele pentru securitate și (iii) neplata comisioanelor privind suplimentele.

În susținerea acțiunii, reclamanta se întemeiază pe cinci motive:

1. Prin intermediul primul motiv se invocă o eroare vădită de apreciere întrucât Comisia a calificat în mod greșit comportamentul ca fiind restricție prin obiect și nu a demonstrat existența vreunui efect anticoncurențial. În această privință, reclamanta susține că:
 - existența conceptului de restricție prin obiect nu scutește Comisia de obligația de a efectua o anumită apreciere, pe care aceasta nu a făcut-o;
 - decizia nu exprimă în mod clar vreo teorie a prejudiciului, în special având în vedere că toate afirmațiile privind stabilirea tarifelor de bază au fost retrase.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se invocă încălcarea cerințelor esențiale de procedură, lipsa de motivare, încălcarea dreptului la apărare și o eroare vădită de apreciere întrucât Comisia nu a identificat suficient de precis amploarea și parametrii comportamentului care constituie, în opinia acesteia, încălcări unice și continue.

3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se invocă o eroare vădită de apreciere întrucât Comisia nu a stabilit un temei probatoriu solid pentru concluziile sale sau nu a dovedit faptele pe care își întemeiază constatările la un standard juridic corespunzător. În această privință, reclamanta susține că:

— niciuna dintre erorile cuprinse în comunicarea privind obiecțiunile și supuse la momentul respectiv atenției Comisiei nu a fost corectată în decizie;

— Comisia a utilizat în mod abuziv conceptul de încălcare unică și continuă, insistând asupra faptului că un comportament total inocent poate constitui parte a unei întreprinderi nelegale și a utilizat calificarea „înțelegere la nivel mondial” ca o scuză pentru a prezenta probe pătinoare și irelevante.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv se invocă faptul că s-a săvârșit de către Comisie o eroare de drept întrucât aceasta și-a arogat în mod greșit competența în ceea ce privește presupusa coordonare anticoncurențială în legătură cu zborurile dinspre aeroporturile țărilor terțe spre aeroporturile din cadrul SEE („zboruri de sosire”). În opinia reclamantei, asemenea activități nu intră în domeniul de aplicare teritorială al articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE.

5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, invocat în susținerea cererii de reexaminare a amenzii în temeiul competenței de fond a Tribunalului, se invocă o eroare vădită de apreciere și o încălcare a principiului proporționalității. În această privință, reclamanta susține că:

— Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor nu sunt compatibile cu cerința articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾ de a stabili amenda pe baza gravității și a duratei încălcării;

— Comisia a exagerat vădit gravitatea totală a încălcării pretinse. Nici nivelul procentual (16 % din valoarea vânzărilor), nici cuantumul adițional nu sunt justificate în prezenta cauză;

— în ceea ce privește pe reclamantă, Comisia a estimat greșit durata încălcărilor, a respins în mod eronat circumstanțele atenuante și a omis să țină seama de toate împrejurările relevante, inclusiv corectitudinea generală a sancțiunilor și situația economică a reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, JO 2003 L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Lan Airlines și Lan Cargo/Comisia

(Cauza T-40/11)

(2011/C 80/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Lan Airlines SA și Lan Cargo SA (Santiago, Chile) (reprezitanți: B. Hartnett, barrister, și O. Geiss, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea deciziei atacate în măsura în care se referă la reclamante;

— cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantelor și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii lor, reclamantele solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39.258 — Transport aerian), în măsura în care se referă la reclamante.

În susținerea cererii, reclamantele invocă șase motive.

1. Prin intermediul primului motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia nu a stabilit conform cerințelor legale că reclamantele au participat la o încălcare unică și continuă și, prin urmare, a săvârșit o eroare de drept și de fapt în aplicarea articolului 101 TFUE întrucât:

— Comisia nu a stabilit că Lan Cargo a cunoscut sau că ar fi trebuit să cunoască existența unui plan anticoncurențial comun;

— Comisia nu a stabilit că Lan Cargo a intenționat să contribuie prin propria conduită la planul anticoncurențial comun și

— Comisia nu a stabilit că Lan Cargo a cunoscut existența încălcării în legătură cu suprataxa pentru siguranță sau cu impunerea unui comision pe suprataxe.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia a încălcat dreptul reclamantelor la apărare întrucât:
- Comisia a încălcat dreptul reclamantelor la apărare prin faptul că s-a întemeiat pe probe la care nu s-a făcut referire în comunicarea privind obiecțiunile;
 - Comisia a încălcat dreptul reclamantelor la apărare prin faptul că s-a întemeiat pe o interpretare a probelor care nu a fost expusă în mod clar în comunicarea privind obiecțiunile;
 - Comisia a încălcat dreptul reclamantelor la apărare prin ridicarea unor obiecțiuni în decizia atacată pe care reclamantele nu le-au putut contesta.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia a încălcat principiile egalității de tratament, răspunderii personale și proporționalității atunci când a stabilit cuantumul de bază al amenzii impuse reclamantelor întrucât:
- determinarea de către Comisie a duratei încălcării nu corespunde stabilirii atât a cunoașterii, cât și a intenției de a participa la pretinsul plan anticoncurențial comun;
 - Comisia a săvârșit o eroare la calcularea cuantumului de bază;
 - calculul Comisiei privind elementul de bază al amenzii nu a luat în considerare participarea redusă a reclamantelor la pretinsa încălcare și
 - calculul Comisiei privind elementul de bază al amenzii nu a luat în considerare faptul că pretinsa încălcare nu acoperă prețul total al serviciilor relevante.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia a încălcat principiul egalității de tratament și nu a motivat reducerea cuantumului de bază al amenzii prin reținerea circumstanțelor atenuante, întrucât:
- Comisia nu a luat în considerare diferențele semnificative dintre gradul de participare al reclamantelor și participarea mult mai importantă a celorlalte companii aeriene și
 - Comisia nu a motivat în mod obiectiv tratamentul identic aplicat diferitelor companii aeriene, în pofida situațiilor care difereau în mod semnificativ.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia nu a motivat excluderea efectuată de aceasta în decizia atacată a 11 destinatari din comunicarea privind obiecțiunile, afirmația sa privind faptul că reclamantele au desfășurat o acțiune unică și continuă de încălcare și calcularea amenzii aplicate întrucât:
- Comisia nu a motivat omiterea din cadrul deciziei atacate a 11 transportatori la care s-a făcut referire în comunicarea privind obiecțiunile;
 - Comisia nu a motivat elementele constitutive pe care Tribunalul le impune pentru determinarea faptului că un reclamant a desfășurat o acțiune unică și continuă de încălcare și
 - Comisia nu a motivat calcularea amenzii aplicate reclamantelor potrivit articolului 5 din decizia atacată.
6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia a încălcat dreptul reclamantelor la un proces echitabil și, în consecință, a încălcat articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului întrucât:
- reclamantelor li s-a refuzat posibilitatea de a audia sau de a interoga martorii;
 - reclamantelor li s-a refuzat posibilitatea de contesta calcularea amenzii aplicate acestora;
 - amenda a fost aplicată ca urmare a unei ședințe care nu a fost publică și la care nu a participat autorul deciziei și
 - decizia atacată a fost adoptată de o autoritate administrativă, fără ca o autoritate judecătorească să aibă deplina competență de o reexamina sub toate aspectele.

Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2011 — Universal/Comisia**(Cauza T-42/11)**

(2011/C 80/53)

*Limba de procedură: engleza***Părțile****Reclamantă:** Universal Corp. (Richmond, Statele Unite) (reprezentant: C. R. A. Swaak, avocat)**Pârâtă:** Comisia Europeană**Concluziile reclamantei**

- Anularea deciziei atacate prezentată în scrisorile din 12 și 30 noiembrie 2010 și/sau
- declararea faptului că reclamanta nu poate fi obligată să plătească în totalitate sau în parte amenda aplicată în prezenta cauză până la pronunțarea unei hotărâri definitive în cauza T-12/06, Deltafina/Comisia, sau în orice procedură ulterioară, și

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea sa, reclamanta solicită anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a deciziei Comisiei cuprinse în scrisoarea acesteia din 12 noiembrie 2010, adresată societății Universal Corporation și confirmată prin scrisoarea din 30 noiembrie 2010, prin care solicită acesteia din urmă plata amenzii solidare aplicată Universal Corporation și Deltafina SpA în cazul COMP/C.38.281/B.2 — Tutun brut — Italia din 20 octombrie 2005, în urma retragerii acțiunii în cauza T-34/06, Universal Corp./Comisia, dar înainte de soluționarea cauzei T-12/06, Deltafina SpA/Comisia și a oricărei proceduri ulterioare.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă trei motive.

1. Potrivit primului motiv, decizia este afectată de un viciu:
 - Decizia atacată este afectată de un viciu întrucât amenda face obiectul unei garanții integrale constituite de filiala sa Deltafina. Reclamanta răspunde în solidar numai în calitate de societate-mamă în proporție de 100 % pentru plata amenzii aplicate de Comisie societății Deltafina pentru participarea sa directă la încălcarea. Prin urmare, retragerea acțiunii în anulare introduse de reclamantă nu are efect asupra momentului la care trebuie plătită amenda.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o încălcare a principiului protecției încrederii legitime:
 - Decizia atacată încalcă principiul protecției încrederii legitime privind validitatea garanției bancare în așteptarea soluționării procedurii inițiate de Deltafina. Prin acceptarea unei garanții bancare aferente acțiunii în anulare introduse de Deltafina, Comisia a creat încrederea legitimă în faptul că nu va solicita plata amenzii înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive în cauza T-12/06. Pe de altă parte, Comisia a încălcat încrederea legitimă a reclamantei în faptul că, în ceea ce privește răspunderea și executarea, Comisia va trata reclamanta și pe Deltafina în mod coerent, ca o întreprindere unică.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări care decurge din articolul 266 TFUE:
 - Prin solicitarea plății anticipate a amenzii cu titlu solidar înainte de pronunțarea unei hotărâri în procedura inițiată de Deltafina, căreia Comisia va trebui să i se conformeze, decizia atacată încalcă obligația bunei administrări care decurge din articolul 266 TFUE. În ipoteza în care Deltafina va obține câștig de cauză în totalitate sau în parte, Comisia va fi obligată să reducă sau să elimine cuantumul pentru plata căruia Universal a fost considerată obligată în solidar.

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2011 — Italia/Comisia

(Cauza T-44/11)

(2011/C 80/54)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: L. Ventrella, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea în partea care privește Republica Italiană a Deciziei Comisiei din 4 noiembrie 2010 de excludere de la finanțarea din fondurile Uniunii Europene a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) [notificată cu numărul C(2010) 7555].

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă trei motive de drept.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură (articolul 269 TFUE, fostul articol 253 CE) sub forma nemotivării. Denaturarea situației de fapt. Încălcarea principiului proporționalității. Încălcarea articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2799/1999 al Comisiei din 17 decembrie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1255/1999 privind acordarea de ajutoare pentru laptele degresat și laptele praf degresat pentru hrana animalelor și vânzarea acestui tip de lapte praf degresat (JO L 340, 31.12.1999, p. 3, Ediție specială 03/vol. 30, p. 184).

În acest sens, se afirmă că Comisia a adus anumite corecții financiare în sectorul laptelui praf degresat, în temeiul unei aplicări incorecte a reducerilor ajutorului și a sancțiunilor legale. Comisia a considerat, în special, pe baza unei interpretări stricte a articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2799/1999, eronate și neconforme cu spiritul dispoziției, că verificarea trimestrială, efectuată în săptămâna următoare prelevării anormale, nu ar fi ancheta specială prevăzută de reglementarea comunitară, și că prin urmare nu o putea înlocui pe aceasta. În plus, pornind de la cazuri specifice de mică importanță, Comisia a făcut generalizări în ceea ce privește carențe sancționatorii eventuale, absolut ipotetice, din partea autorităților italiene, denaturând astfel situația de fapt. În sfârșit, având în vedere că cuantumul sancțiunilor care nu ar fi fost aplicate sunt cu mult inferioare cuantumului global al penalității pe care

Comisia intenționează să o aplice Italiei, nu se poate înțelege motivul aplicării rectificărilor forfetare care, indiferent de situație, sunt disproporționate și exorbitante. Prin urmare, se constată pe lângă nemotivarea evidentă, și încălcarea principiului proporționalității.

2. Cel de al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură (articolul 269 TFUE, fostul articol 253 CE) sub forma nemotivării. Încălcarea principiului proporționalității. Încălcarea articolului 6 alineatul (3) TUE din punct de vedere al încălcării principiului fundamental al protecției încrederii legitime, al securității juridice, al neretroactivității normelor de drept material. Încălcarea articolului 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 a Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, 11.8.2005, p. 1, Ediție specială 14/vol. 1, p. 193). Încălcarea principiului „ne bis in idem”.

Cu privire la acest aspect, reclamanta afirmă că Comisia, în urma unei anchete inițiate în 2003, a aplicat o corecție financiară acestui stat membru pentru exercițiul financiar 2009, privind organizarea sistemului de recuperare al organismelor de plată, calculată în funcție de valoarea cazurilor care, nefiind soluționate de Comisie, la vremea lor, potrivit normelor comunitare în vigoare la momentul respectiv, au fost considerate de aceasta ca intrând în domeniul de aplicare al noii reglementări, și prin urmare, ca fiind supuse regulii denumite 50-50, introdusă prin Regulamentul (CE) nr. 1290/05. Corecția financiară în discuție este nelegală întrucât a atribuit în sarcina statului membru 50 % din sumele vizate în mod automat, în temeiul articolului 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, aplicat retroactiv în mod ilegal unei anchete asupra gestionării datoriilor având ca obiect în esență „situația constatată în 2002/2003”, astfel cum însăși Comisia a recunoscut în mod expres. În plus, în ceea ce privește cazurile care au făcut obiectul controlului, statului italian i s-a aplicat deja o corecție financiară de 50 %, în temeiul articolului 32 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, prin Decizia C(2007) 1901 a Comisiei din 27 aprilie 2007. Astfel, prin decizia atacată, Comisia aplică, pentru aceleași cazuri și în temeiul aceluiași motive, o corecție financiară punctuală suplimentară, reprezentând 100 % din cuantumul creanțelor nerecuperate. Prin urmare, aplicarea, după mai mulți ani, a unei sancțiuni suplimentare de 50 %, este nelegală și disproporționată, încălcându-se în mod vădit principiul „ne bis in idem”.

3. Cel de al treilea motiv este întemeiat pe stingerea puterii sancționatorii a Comisiei. Depășirea termenului rezonabil pentru finalizarea anchetelor în cauză. Încălcarea articolului 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005. Încălcarea principiului „ne bis in idem”.

Cu titlu subsidiar față de cel de al doilea motiv, în cazul în care articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, aplicat retroactiv de Comisie în anchetele în cauză, ar fi considerat norma de procedură, reclamanta invocă nelegalitatea corecției în discuție în considerarea depășirii termenului de decădere de patru ani, pentru exercitarea puterii sancționatoare a Comisiei. Cu titlu mai

subsidiar, reclamanta invocă nelegalitatea corecției menționate, pentru depășirea termenului rezonabil al anchetelor în discuție. Având în vedere că aceste anchete nu au fost încheiate într-un termen rezonabil (au trecut nu mai puțin de opt ani de la deschiderea acestora), bugetului statului i s-a cauzat deja un prejudiciu financiar important în urma Deciziei C(2007) 1901 a Comisiei privind corecția forfetară de 50 %, în ceea ce privește cazurile care fac de asemenea obiectul deciziei atacate, încălcându-se în mod vădit principiul „ne bis in idem”.

A acțiune introdusă la 21 ianuarie 2011 — Italia/Comisia

(Cauza T-45/11)

(2011/C 80/55)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei C(2010) 7893 final a Comisiei din 10 noiembrie 2010, notificată Republicii Italiene prin nota SG-Greffe (2010) D/18018 din 11 noiembrie 2010, prin care a fost respinsă trimiterea către autoritățile italiene a cazului COMP/M.5960 — Crédit Agricole/Cassa di Risparmio della Spezia/Agenzie Intesa Sanpaolo;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei Comisiei prin care a fost respinsă cererea autorității italiene în domeniul concurenței de a i se trimite spre investigare, în temeiul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201), operațiunea de concentrare notificată Comisiei prin care Crédit Agricole S.A. a dobândit, prin intermediul filialei Cassa di Risparmio di Parma e Piacenza S.p.A., controlul exclusiv asupra societății Cassa di Risparmio della Spezia S.p.A., care este în prezent controlată de Intesa Sanpaolo.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă cinci motive:

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 9 din Regulamentul (CE) n. 139/2004, în măsura în care Comisia ar fi considerat cererea de trimitere drept tardivă și nemotivată.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 9 alineatul (2) literele (a) și (b), alineatul (3) primul paragraf litera (b) și al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 139/2004, precum și pe lipsa motivării.

În această privință, se susține că în mod eronat Comisia a acordat importanță faptului că după realizarea concentrării, cotele de piață nu s-ar fi modificat. Astfel, Crédit Agricole va atinge aceste cote datorită concentrării, iar nu, precum Intesa Sanpaolo, înainte de realizarea concentrării, prin dezvoltare internă. Piața cu amănuntul a serviciilor bancare de la nivelul provinciei a fost așadar afectată.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 9 alineatul (2) literele (a) și (b), alineatul (3) primul paragraf litera (b) și al doilea paragraf din Regulamentul (CE) n. 139/2004, precum și pe lipsa motivării.

Contrar susținerilor Comisiei, reclamanta apreciază că există o piață a serviciilor bancare la nivelul provinciei: în realitate, utilizatorii acestor servicii nu sunt dispuși să se deplaseze, iar intrarea altor operatori pe o piață de provincie saturată se dovedește dificilă. Exista așadar un caz de piață restrânsă, care nu constituie o parte esențială a pieței comune.

4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 9 alineatul (2) literele (a) și (b), alineatul (3) primul paragraf litera (b) și al doilea paragraf din Regulamentul (CE) n. 139/2004, precum și pe lipsa motivării.

Cu privire la acest aspect, potrivit reclamantei Comisia nu a ținut seama de procedura privind neîndeplinirea obligațiilor inițiată de autoritatea în domeniul concurenței împotriva societăților Crédit Agricole și Intesa Sanpaolo, care trebuiau să fie considerate așadar, din perspectiva impactului asupra pieței, părți afiliate, iar nu concurențe.

5. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 1 și a articolului 9 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 și a principiilor subsidiarității și proporționalității.

Reclamanta apreciază că această concentrare era lipsită de relevanță la nivel comunitar și că autoritatea în domeniul concurenței se afla într-o poziție mai potrivită pentru a o examina. Comisia ar fi trebuit să trimită autorităților italiene spre investigare în orice caz partea operațiunii care privea piețele de provincie menționate în decizie.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Deutsche Lufthansa și alții/Comisia

(Cauza T-46/11)

(2011/C 80/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Germania), Lufthansa Cargo AG (Kelsterbach, Germania) și Swiss International Air

Lines AG (Basel, Elveția) (reprezentanți: S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou și A. Israel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea articolelor 1-4 din decizia atacată;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.258 — Transport aerian de mărfuri).

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive:

1. Prin primul motiv, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă articolul 11 alineatele (1) și (2) din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană, în măsura în care se referă la contacte între concurenți care au avut loc în Elveția.

2. Prin cel de al doilea motiv, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3975/87⁽¹⁾, în măsura în care se referă la contacte între concurenți care au avut loc înainte de 1 mai 2004 în jurisdicții din afara SEE în scopul de a stabili:

— o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE în care sunt implicați transportatori europeni (inclusiv reclamantele) înainte de 1 mai 2004;

— originea unei încălcări unice și continue anterioare datei de 1 mai 2004, astfel încât să se poată identifica o încălcare care a început la această dată.

3. Prin cel de al treilea motiv, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă articolul 101 TFUE, articolul 53 din Acordul privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană, în măsura în care a calificat contactele dintre concurenți care au avut loc în jurisdicții din afara SEE drept parte constitutivă a încălcării unice și continue constând în contactele dintre concurenți care au avut loc la nivelul sediului principal.

4. Prin cel de al patrulea motiv, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE, în măsura în care aceasta se întemeiază pe premisa potrivit căreia contactele dintre concurenți care au loc în afara SEE constituie în sine încălcări ale articolului 101 TFUE și ale articolului 53 din Acordul privind SEE, cu alte cuvinte indiferent dacă acestea reprezintă o parte constitutivă a încălcării unice și continue constând în contactele dintre concurenți care au avut loc la nivelul sediului principal. Acordurile sau practicile concertate care au ca obiect transporturi de mărfuri sosite în SEE nu restrâng concurența în cadrul SEE, nici nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre. În plus, intervenția guvernamentală într-un anumit număr de jurisdicții relevante se opune aplicării articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE.

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 3975/87 al Consiliului din 14 decembrie 1987 de stabilire a procedurii de aplicare a normelor de concurență întreprinderilor din sectorul transportului aerian, JO L 374, p. 1.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — British Airways/Comisia

(Cauza T-48/11)

(2011/C 80/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: British Airways plc (Harmondsworth, Regatul Unit) (reprezitanți: K. Lasok, QC, R. O'Donoghue, barristers, și B. Louveau, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei în măsura în care afirmă că reclamanta a participat la o încălcare privind comisionul pe suprataxe și/sau obligarea Comisiei la reexaminarea deciziei sale în această privință;
- anularea deciziei în măsura în care stabilește că data de la care a început săvârșirea încălcării este 22 ianuarie 2001 și înlocuirea acestei date cu cea de 1 octombrie 2001 și/sau obligarea Comisiei la reexaminarea deciziei sale în această privință;
- anularea deciziei în măsura în care stabilește că aspectele referitoare la Hong Kong, Japonia, India, Thailanda, Singapore, Coreea și Brazilia au încălcat articolul 101 TFUE, articolul 53 SEE și articolul 8 din Acordul cu Elveția și/sau obligarea Comisiei la reexaminarea deciziei sale în această privință;

- anularea sau reducerea semnificativă a amenzii aplicate reclamantei prin decizie în temeiul tuturor elementelor menționate anterior și/sau în temeiul competenței de fond a Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, precum și a altor cheltuieli efectuate de reclamantă în legătură cu această cauză.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39.258 –Transport aerian) referitoare la coordonarea diferitelor elemente ale prețului care trebuie perceput pentru servicii de transport aerian pe: (i) rute între aeroporturi din SEE; (ii) rute între aeroporturi din UE și aeroporturi din afara SEE; (iii) rute între aeroporturi din țările SEE care nu sunt state membre ale UE și din țări terțe și rute între aeroporturi din cadrul UE și din Elveția. Coordonarea prevăzută de decizie se referă la suprataxe pe carburant, la suprataxe pentru siguranță și la plata unui comision pe suprataxe în favoarea agentului de expediție.

În susținerea cererii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că decizia cuprinde erori vădite de apreciere și o motivare insuficientă întrucât Comisia nu a adus dovezi suficiente de clare referitoare la faptul că reclamanta ar fi participat la coordonarea plății comisionanelor pe suprataxe și, în același timp, nu a luat în considerare probe importante pe care le-a avut la dispoziție și care demonstau contrariul.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere și că pârâta a încălcat obligația de a dovedi corespunzător cerințelor legale data de la care a început săvârșirea încălcării de către reclamantă. În această privință, reclamanta arată că:
 - probele prezentate nu îndeplinesc criteriile referitoare la claritate și la consecvență în legătură cu durata încălcării;
 - afirmația Comisiei privind data de început este contrară principiului *in dubio pro reo*.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că decizia cuprinde erori de drept și de fapt și erori vădite de apreciere întrucât Comisia nu avea competența de a aplica articolul 101 TFUE și/sau articolul 53 SEE în ceea ce privește situația privind legislația de reglementare în domeniul aviației și regimurile administrative din Hong Kong, Japonia, India, Thailanda, Singapore, Coreea și Brazilia și/sau nu și-a exercitat competența în conformitate cu principiul curtoaziei internaționale și/sau nu a luat în considerare sau cel puțin nu a luat în considerare în mod adecvat la exercitarea competenței sale principiul curtoaziei internaționale.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că decizia încalcă principiul proporționalității, principiul individualizării pedepselor și a sancțiunilor și principiul egalității de tratament, întrucât amenda aplicată reclamantei nu este proporțională cu gravitatea încălcării. În această privință, reclamanta arată că:

— în situația unei încălcări prin obiectul înțelegerii, Comisia este obligată să ia în considerare „natura” și „potențialitatea” acesteia în raport cu piața relevantă și contextul economic care determină nivelul gravității sale;

— dacă s-ar fi efectuat o analiză corespunzătoare, ar fi fost motive puternice să se considere că, în prezentul caz, încălcarea săvârșită de reclamantă este mai puțin gravă decât a stabilit Comisia prin aplicarea circumstanțelor agravante.

5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta susține că au fost încălcate obligația de motivare și principiul proporționalității prin faptul că s-a majorat cuantumul de bază al amenzii cu un quantum suplimentar de 16 % în scop disuasiv.

6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamanta susține că decizia cuprinde erori de drept și de fapt și erori vădite de apreciere și încalcă principiul protecției încrederii legitime și/sau principiul egalității de tratament și Comunicarea privind cooperarea, în măsura în care Comisia a aplicat reclamantei cel mai mic nivel de reducere a amenzii pentru atitudine cooperantă, în pofida faptului că este prima întreprindere care a solicitat reducerea amenzii conform Comunicării privind cooperarea.

7. Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, reclamanta susține că decizia cuprinde o eroare vădită de apreciere și încalcă principiile egalității de tratament și proporționalității prin faptul că nu i s-a acordat reclamantei o reducere a amenzii prin aplicarea circumstanțelor atenuante, în măsura în care Comisia nu a luat în considerare și faptul că reclamanta a avut o participare redusă la încălcare și nu a participat la toate elementele încălcării.

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2011 — Spania/Comisia

(Cauza T-54/11)

(2011/C 80/58)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei C(2010) 7700 a Comisiei din 16 noiembrie 2010 de reducere a ajutorului financiar din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER), acordat în favoarea Programului operațional integrat „Andalucía”, din cadrul obiectivului 1 (2000-2006), nr. CCI 2000.ES.16.1.PO.003), în măsura în care aceasta impune o corecție financiară de 100 % din cheltuielile suportate de FEDER în privința contractelor nr. 2075/2003 și nr. 2120/2005;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 39 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale privind fondurile structurale (JO L 161, p. 1), întrucât Comisia nu a respectat termenul de trei luni pentru adoptarea deciziei atacate, care a început să curgă de la ținerea ședinței sau, eventual, de la comunicarea informației suplimentare de către autoritățile spaniole.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe greșita aplicare a normelor legale, ceea ce constituie o încălcare a articolului 39 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul 1260/1999, întrucât Comisia aplică o corecție financiară în privința contractelor nr. 2075/2003 și nr. 2120/2005, pentru motivul că ar exista presupuse nereguli în procedura urmată pentru atribuirea acestor contracte, deși aplicarea procedurii negociate fără publicitate era pe deplin conformă cu prevederile articolului 6 alineatul (3) literele (b) și (c) din Directiva 93/36/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri (JO L 199, p. 1).

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2011 — Castelnou Energía/Comisia

(Cauza T-57/11)

(2011/C 80/59)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Castelnou Energía, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: E. Garayar, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Declararea admisibilității acțiunii în anulare;

— anularea deciziei atacate în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Castelnou Energía S.L. în cauza de față.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă opt motive:

- primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (2) TFUE și a articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41), în măsura în care adoptarea deciziei nu a fost precedată de inițierea unei investigații oficiale, în pofida existenței unor dubii serioase privind compatibilitatea acesteia;
- al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 106 alineatul (2) TFUE, a articolului 107 TFUE coroborat cu articolul 108 alineatul (2) TFUE și a articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999, în măsura în care Comisia a realizat o analiză incompletă a măsurii întrucât nu a analizat compatibilitatea măsurii în cauză în ansamblul ei, care cuprinde trei elemente distincte (respectiv compensația financiară plătită producătorilor de energie electrică, mecanismul de intrare preferențială și obligația de a achiziționa cărbune local);
- al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea obligației de motivare care apare la articolul 296 TFUE ca urmare a faptului că nu au fost explicate de Comisie motivele care au determinat-o să nu analizeze compatibilitatea tuturor elementelor măsurii;
- al patrulea motiv este întemeiat pe atingerea adusă principiilor generale ale dreptului la apărare și principiului bunei administrări care trebuie să guverneze procedura administrativă, întrucât Castelnou nu a avut posibilitatea de a-și prezenta argumentele în cadrul procedurii de anchetă oficială pe care Comisia ar fi trebuit să o inițieze;
- al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 106 alineatul (2) TFUE, pe Încadrarea comunitară a ajutoarelor de stat sub formă de compensație de serviciu public (JO 2005 C 297, p. 4), precum și pe încălcarea articolului 11 alineatul (4) din Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE (JO L 176, p. 37, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 61), ținând seama că i) măsura nu este justificată printr-un risc privind aprovizionarea cu energie electrică, care ar determina, astfel cum pretinde Comisia, necesitatea unui serviciu de interes economic general și ii), chiar dacă ar exista un risc privind aprovizionarea cu energie

electrică (*quod non*), în orice situație, măsura este în orice caz disproporționată în raport cu obiectivul de garantare a aprovizionării cu energie electrică și, în consecință, este nelegală;

- al șaselea motiv al acțiunii este întemeiat pe abuzul de putere al Comisiei întrucât, chiar în prezența unor indicii obiective, pertinente și concordante care stabilesc că măsura nu este destinată să garanteze aprovizionarea cu energie electrică, ci să susțină industria minieră, Comisia și-a întemeiat decizia de compatibilitate a măsurii pe un motiv despre care știa că nu este real, adoptând astfel decizia din motive diferite de cele care au fost formulate;
- al șaptelea motiv este întemeiat pe nelegalitatea deciziei, dat fiind că adoptarea acesteia implică o încălcare de către Comisie a dispozițiilor TFUE care garantează libera circulație a mărfurilor (articolele 28 TFUE și 34 TFUE), precum și libertatea de stabilire (articolul 49 TFUE);
- al optulea motiv este întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de Comisie întrucât autorizarea măsurii încalcă anumite dispoziții de drept derivat al Uniunii, respectiv Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78), modificată prin Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 (JO L 140, p. 63); Directiva 2005/89/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 ianuarie 2006 privind măsurile menite să garanteze siguranța aprovizionării cu energie electrică și investițiile în infrastructuri (JO L 33, p. 22, Ediție specială, 13/vol. 51, p. 309) și Regulamentul (CE) nr. 1407/2002 din 23 iulie 2002 al Consiliului din 23 iulie 2002 privind ajutorul de stat pentru industria cărbunelui (JO L 205, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 124).

Ordonanța Tribunalului din 25 ianuarie 2011 — Basell Polyolefine/Comisia

(Cauza T-399/07) ⁽¹⁾

(2011/C 80/60)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei întâi extinse a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 315, 22.12.2007.

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

